

B

Straffelov

for Krigsmagten

af 7/5 1881.

1916.

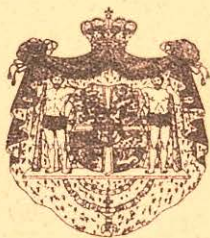
Statsbiblioteket

400017992986

STRAFFELOV
FOR
KRIGSMAGTEN

AMALIENBORG, DEN 7. MAJ 1881

KJØBENHAVN
TRYKT HOS J. H. SCHULTZ A/S

1916

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1ste Kapitel.

Om de Personer og straffbare Handlinger, som de militære Straffelove angaa.

§ 1.

Alle til Rigets Krigsmagt hørende Personer, hvad enten de ere fast ansatte eller midlertidig tjenestegjørende ved samme, anses, forsaavidt ingen særlige Undtagelser gjøres, efter de militære Straffelove ei alene for alle egentlig militære, men ogsaa for de øvrige i disse Love omhandlede Forbrydelser, som de begaa, medens de ere under militær Domsmagt. For andre straffbare Handlinger straffes de efter Rigets borgerlige Straffelove; dog blive, forsaavidt Straffen skal bestemmes af militær Myn- dighed, de Regler at iagttage, som nærværende Lov indeholder om Straffenes Forandring i visse Tilfælde.

§ 2.

Krigsfangenskab eller Rømning eller Skibets Forlis medfører ikke, at Nogen, som efter den foregaaende Bestemmelse er de militære Straffelove underkastet, ophører at staa under dem.

§ 3.

Personer, som befinde sig i dansk Krigsfangenskab og forse sig, medens de ere under militær Bevogtning, anses efter de

militære Straffelove, forsaavidt disse efter Forholdenes Beskaffenhed findes anvendelige. Ligeledes blive Krigsfanger, som ere frigivne paa Æresord og bryde dette, derfor at straffe efter de militære Love.

§ 4.

Andre Personer, som ikke høre til Rigets væbnede Magt, anses efter de militære Straffelove, naar de i Krigstid paa nogen af Krigsmagten besat eller behersket Strækning udenfor Rigets Grændser eller Soterritorium spionere for Fjenden, forføre Nogen af Krigsmagten til Forræderi, Rømning, Oprør eller Ulydighed, eller paa anden Maade deltage i ommeldte Forbrydelser, foretage andre Handlinger til umiddelbar Skade for Krigsmagten eller overtræde de Bestemmelser, som vedkommende Befalingsmand til Krigsmagtens eller Krigsforetagenders Sikkerhed har fundet sig beføiet til at give.

§ 5.

Skal Nogen tiltales ved Krigsret for en strafbar Handling, som han har begaaet, førend han fik militært Værnething, bør den efter den borgerlige Straffelov forskyldte Straf forandres til en i Strenghed tilsvarende militær Straf, forsaavidt militære Personer efter nærværende Lov anses med andre Straffe end dem, som den borgerlige Straffelov bestemmer.

Skal Nogen tiltales ved borgerlig Domstol for en i denne Lov omhandlet Forbrydelse, som han har begaaet, medens han var under militær Domsagt, fastsættes Straffen efter nærværende Lov, dog at en særlig militær Straf forandres til en tilsvarende borgerlig.

§ 6.

Naar nogen Del af Krigsmagten befinder sig udenfor Rigets Grændser, og de til den hørende Personer sammesteds foretage Handlinger, som efter deres Beskaffenhed ere strafbare efter Rigets borgerlige eller militære Straffelove, anvendes Bestemmelserne i disse Love paa samme Maade, som om Gjerningen var forøvet i selve Riget, forsaavidt ingen Undtagelse er gjort i nærværende Lov, og Handlingen ei heller har Hjemmel i Krigens Ret.

§ 7.

Den Myndighed, der efter almindelig borgerlig Straffelov tilkommer Justitsministeriet til at lade en dansk Undersaat tiltale her i Landet for den af ham i fremmed Stat begaaede Forbrydelse, skal tilkomme vedkommende militære Ministerium med Hensyn til de til Krigsmagten hørende Personer, forsaavidt de blive at tiltale ved Krigsret.

2det Kapitel.

Om Straffene.

§ 8.

Efter denne Lov anvendes — foruden de i § 199 nævnte Disciplinarmidler — følgende Straffe:

Livsstraf,
Strafarbeide,
Fængselsstraffe,
Embeds eller Bestillings Fortabelse og
Irettesættelse.

Med Hensyn til dem af disse Straffe, der ogsaa omhandles i de borgerlige Straffelove, komme de i disse indeholdte almindelige Regler til Anvendelse, forsaavidt ikke andre Bestemmelser om dem findes i de militære Love.

§ 9.

Livsstraf, som tilkjendes efter de militære Love, fuldbyrdes offentlig ved Skydning. En ifølge de borgerlige Love idømt Livsstraf kan ogsaa fuldbyrdes ved Skydning, naar Omstændighederne ikke tilstede at faa den fuldbyrdet paa den Maade, som de borgerlige Love foreskrive.

§ 10.

Strafarbeide er Tugthusarbeide eller Forbedringshusarbeide.

Naar Nogen hensættes til Strafarbeide, udelukkes han fra Tjeneste i Hæren eller paa Flaaden, og Straffen medfører Embeds eller Bestillings Fortabelse. Dog kan en Værnepligtig anvendes til Krigsmagtens Nytte overensstemmende med Værnepligtslovens Forskrifter.

§ 11.

Som Fængselsstraffe anvendes:

Simpel Arrest (Kvarterarrest eller Vagtarrest),
ensom Arrest,
Arrest i Bøien (simpel eller streng),
mørk Arrest,
mørk Arrest paa indskrænket Kost,
Fængsel paa Vand og Brød (simpelt eller strengt),
Fæstningsarrest (simpel eller streng) og
Statsfængsel.

§ 12.

Simpel Arrest er enten Kvarterarrest eller Vagtarrest.

§ 13.

Kvarterarrest bestaar deri, at den Arresterede ikke maa forlade sin Bolig, være sig i Kaserne, Telt eller andetsteds. I Krigsskibene bestaar den i, at der ikke gives ham Landlov, og at han ikke beordres til Tjeneste i Land eller paa Fartøi, der sendes til Land (Arrest til Skibet). Paa Søbatterier kan ligeledes Negtelse af Landlov benyttes som Kvarterarrest. Denne Straf kan anvendes paa alle Krigsmænd; dog anses ikke Menige med den undtagen for Disciplinarforseelser, naar Sagen afgjøres uden Dom.

§ 14.

Vagtarrest udholdes i et Arrestværelse paa en Vagt, eller hvor det andetsteds er indrettet. I Krigsskibene udstaaes den af Officerer og de Underofficerer, som have Kammer, i deres Kammer (Kammerarrest), af de Underofficerer, der ikke have Kammer, og af Menige i et lyst eller om Dagen oplyst Arrest-aflukke. Kan intet saadant Arrestaflukke haves ombord, er Vagtarrest uanvendelig i Skibet for de sidstnævnte Personer. Varer Arresten ombord længere end 24 Timer, tilstaaes der den Arresterede 1 Time daglig eller efter Skibschefens Skjøn 1 Time Morgen og 1 Time Aften til Bevægelse i fri Luft.

Den, som udholder Vagtarrest, er vel ikke særlig indskrænket med Hensyn til sin Kost, men det maa dog paases, at Orden i Arresten ikke forstyrres. Han maa ikke modtage Besøg uden efter særlig Tilladelse med saadan Indskrænkning, at det kan bestaa med Straffens Hensigt og de givne Regler til Roligheds og Ordens Vedligeholdelse i Arresten.

Officerer sættes ikke i Arrest sammen med Underofficerer eller menige Krigsmænd, og Underofficerer maa heller ikke sættes i Arrest sammen med Menige.

Vagtarrest er ikke anvendelig paa Officerer, der staa høiere end Kapitainer.

§ 15.

Underofficerer og menige Krigsmænd, hvem Kvarterarrest er paalagt, skulle i den Tid, Arresten varer, forrette deres militære Tjeneste ligesom i Almindelighed. Ellers skal den, som er i simpel Arrest, ikke beordres til at forrette Tjeneste uden under saadanne særegne Omstændigheder, at hans Tjeneste ikke kan undværes, i hvilket Tilfælde til Arresttiden medregnes ogsaa den Tid, hvori Arresten for Tjenestens Skyld afbrydes.

§ 16.

Den korteste Tid for simpel Arrest er 6 Timer, den længste Tid for Officerer 2 Maaneder og for andre Krigsmænd 1 Maaned.

§ 17.

Ensom Arrest er Vagtarrest, som udstaaes i Ensomhed. Arrestværelset bør være saaledes indrettet, at den Arresterede ikke kan se eller tale med Nogen og saavidt muligt heller ikke høre, hvad der foregaar udenfor Arresten. I Krigsskibene udstaaes Straffen i et Arrestrum, der gjøres saa ensomt, som Forholdene ombord tillade.

Brugen af Røgtobak tilstedes ikke den Arresterede.

Ensom Arrest er anvendelig paa Underofficerer og menige Krigsmænd og kan paalægges i en Tid af indtil 60 Dage, ombord i Krigsskibe dog kun i indtil 35 Dage.

§ 18.

Arrest i Bøien er enten simpel eller streng. I første Tilfælde fængsles den Paagjældende om det ene Ben, og i andet om begge Ben til et fast Punkt i Gulvet (Dækket), men saaledes, at han ikke hindres i at staa, sidde eller ligge. Fængslingen skal ske paa et saavidt muligt afspærret Sted, der er beskyttet mod Veir og Vind; hvor Vagtarrestlokale findes, anvendes dette; den anvendte Lænke maa være mindst 1 Alen lang. Den saaledes Fængslede erholder sædvanlig Kost og ud-

løses 1 Time daglig for at tage Bevægelse; om Natten gives der ham paa Krigsskibene Køietøi og i Land de fornødne Tæpper til at holde Varmen. Brugen af Røgtobak tillades ham ikke. Simpel Arrest i Bøien kan vare i indtil 10 Dage, streng Arrest i Bøien i indtil 5 Dage.

§ 19.

Mørk Arrest er ensom Arrest, der udholdes i et mørkt Fængsel eller Arrestaflukke. Straffen kan tilkjendes for en Tid af indtil 30 Dage.

Den fuldbyrdes paa Personer, som ere over 18 Aar gamle, uden Afbrydelse, naar den ikke varer mere end 5 Dage; ellers afbrydes den efter hver femte Dag i 1 Dag, paa hvilken den Arresterede holdes i lys, ensom Arrest. Naar unge Mennesker mellem 15 og 18 Aar sættes i mørk Arrest, gjøres Arresten lys hver tredie Dag, og for dem regnes de Dage, paa hvilke Arresten saaledes gjøres lys, til det Antal Dage, hvori mørk Arrest paalægges dem. I Krigsskibene skal den Paagjældende i Mellemfristerne sættes paa fri Fod under Opsyn eller efter Omstændighederne holdes i Bevaring som Varetægtsarrestant.

Mørk Arrest kan anvendes paa Underofficerer og menige Krigsmænd.

§ 20.

Naar mørk Arrest er paa indskrænket Kost, gives der den Arresterede om Middagen et passende Maaltid varm Mad, hvilket ved Hæren er et saadant, som gives Soldaten hos Marketeren eller i de militære Bospisningsanstalter, men forøvrigt maa han alene nyde Vand og Brød.

§ 21.

I Krigsskibene gives der den, som udstaar mørk Arrest eller mørk Arrest paa indskrænket Kost, daglig 1 Time Morgen og 1 Time Aften til at bevæge sig i fri Luft under Opsyn, saavidt muligt afsondret fra det øvrige Mandskab.

§ 22.

Fængsel paa Vand og Brød er enten simpelt eller strengt Fængsel paa Vand og Brød. I begge Tilfælde gives der den Fængslede intet Andet at nyde end Vand og Brød og dertil Salt. Brugen af Røgtobak tilstedes ham ikke. I Krigsskibene gives

der ham den samme Adgang til at bevæge sig i fri Luft, som er foreskrevet i § 21. Den korteste Tid for denne Straf er 2 Dage (48 Timer) og den længste Tid ombord i Skibe 20 Dage, men ellers 30 Dage.

§ 23.

Simpelt Fængsel paa Vand og Brød fuldbyrdes med de Mellemfrister, som den borgerlige Straffelov foreskriver. I de Dage, Straffen afbrydes, sættes den Paagjældende ombord i Skibene paa fri Fod under Opsyn eller holdes efter Omstændighederne som Varetægtsarrestant; i Land sættes han i Vagt-arrest, forsaavidt den militære Øvrighed, der lader Straffen fuldbyrde, ikke finder, at han uden Betænkelighed kan være paa fri Fod. Straffen bør, medens den Fængslede hensidder paa Vand og Brød, saavidt muligt være forbunden med Ensomhed. I de Skibe, i hvilke lys (eller oplyst) Arrest ikke kan indrettes, anvendes mørk Arrest paa indskrænket Kost istedetfor simpelt Fængsel paa Vand og Brød.

§ 24.

Straf af strengt Fængsel paa Vand og Brød udholdes i mørkt Fængsel eller Arrestaflukke og er stedse forbunden med Ensomhed. Den Fængslede erholder ikke Madrats eller Andet at ligge paa end den blotte Brix eller Lukafets Dæk, men der gives ham om Natten Tæpper til at brede over sig og Skraapude eller Pølle til at lægge under Hovedet. Straffen fuldbyrdes uden Afbrydelse, naar den ikke varer mere end 5 Dage. For længere Tid tilkjendes den i 2 eller flere Gange 5 Dage, og der tilstaaes da efter hver Gang, inden den igjen fortsættes, en Mellemfrist af 5 Dage, i hvilke den Paagjældende vel forbliver i ensomt Fængsel, men dette gjøres lyst og forsynes iland med det for militære Fængsler sædvanlige Leje, ombord med Køietøi. Dog kan Straffen ombord i Krigsskibe ogsaa anvendes i 6, 7 eller 8 Dage med en Mellemfrist af 2 Dage. Kan ombord ikke skaffes lyst eller oplyst Fængsel, holdes Vedkommende under Mellemfristen kun fængslet om Natten, men sættes om Dagen under Opsyn udenfor Arresten, saavidt muligt afsondret fra det øvrige Mandskab, eller holdes efter Omstændighederne som Varetægtsarrestant.

§ 25.

Fængsel paa Vand og Brød anvendes ikke paa unge Mennesker imellem 15 og 18 Aar. Hvor saadan Straf vilde være forskyldt, anvendes mørk Arrest paa indskrænket Kost eller de i de borgerlige Straffelove for disse Personer istedetfor Fængsel paa Vand og Brød foreskrevne Straffe.

§ 26.

Fængsel paa Vand og Brød anvendes ikke paa Officerer, medmindre de maatte have forskyldt denne Straf for nogen Forbrydelse, der i den offentlige Mening betragtes som vanærende.

Underofficerer maa ikke straffes med strengt Fængsel paa Vand og Brød uden i Forbindelse med Bestillings Fortabelse.

Personer, der paa den Tid, Straffens Fuldbrydelse begynder, ere over 60 Aar, skulle istedetfor i Fængsel paa Vand og Brød hensættes i mørk Arrest paa indskrænket Kost. Ligeledes skulle de Personer, der efter Lægens Vidnesbyrd ikke uden Fare for deres Helbred kunne udholde en forskyldt Straf af Fængsel paa Vand og Brød eller en Del af samme, hensættes i mørk Arrest paa indskrænket Kost.

§ 27.

Fæstningsarrest er enten simpel eller streng Fæstningsarrest. Den udstaas i et Arrestværelse i en Fæstning. Hver Arrestant bør være indelukket i et særskilt Værelse.

§ 28.

Den, som er dømt til simpel Fæstningsarrest i længere Tid end 1 Maaned, tillades det efter den første Maanedes Udløb at bevæge sig under behørigt Opsyn og uden Værge i en Tid af indtil 2 Timer daglig paa et afsides Sted i Fæstningen. I den første Maaned af Fæstningsarrest haves ikke en lige Tilladelse til Bevægelse i fri Luft, men naar nogen saadan Bevægelse dog anses nødvendig for den Arresteredes Helbred, kan Fæstningens Høistbefalende tillade den, men ikke oftere eller i længere Tid end nødvendigt og ordentligvis ikke over 1 Time om Dagen. Det kan tillades den, som udholder simpel Fæstningsarrest, at modtage Besøg nogle faa Timer om Dagen, men ikke at holde noget Selskab.

§ 29.

Den, som er dømt til streng Fæstningsarrest, tilstedes der ikke nogen anden Bevægelse i fri Luft end efter Reglerne i § 28 for den første Maaned af simpel Fæstningsarrest. Han maa ikke modtage Besøg, undtagen naar han under overordentlige Omstændigheder erholder særlig Tilladelse dertil af Fæstningens Høistbefalende.

§ 30.

Fæstningsarrest er anvendelig paa Officerer, men ikke paa Underofficerer og menige Krigsmænd, streng Fæstningsarrest ogsaa paa Officerer, som straffes med Embeds eller Bestillings Fortabelse, naar den Lovbestemmelse, der anvendes, fordrer eller tilsteder Straffens Skærpelse. Straffen idømmes paa 1 Maaned, paa 6 Uger eller paa 2 eller flere Maaneder og ikke over 1 Aar.

§ 31.

Den, som udholder nogen af de ovenomhandlede Fængselsstraffe, skal selv betale sit Underhold i Fængselstiden, eller Bekostningen indeholdes i hans Lønning. Har den, der hendsidder i Arrest, ingen Lønning og iøvrigt ikke Midler til at bekoste sit Underhold, gives der ham Underholdningspenge, hvis Størrelse bestemmes af vedkommende militære Ministerium.

§ 32.

Har en menig Krigsmand under sin første samlede Tjenestetid været straffet mindst 5 Gange med Fængsel, svarende til 60 Dages Vagtarrest, og deraf mindst 1 Gang ved Krigsretsdom paa Foranledning af vedkommende Jurisdiktionschef, kan Krigsretten, naar han atter tiltales for denne, efter nøie Overveielse af hans Forseelsers Beskaffenhed og samtlige øvrige Omstændigheder, om fornødent, idømme ham som Tillægsstraf, at han fjernes fra sin Afdeling. Han bliver da i sin resterende Tjenestetid, denne beregnet saaledes, at han eventuelt betragtes som forlods udtagen til fortsat Tjeneste, at anvende til Krigsmagtens Nytte efter Krigsbestyrelsens nærmere Bestemmelse, dog at saadanne Individuer ikke samles i særlige Straffeafdelinger.

Viser den, hvem slig Dom er overgaaet, under denne særlige Tjeneste Flid og god Opførsel, kan han efter 2 Maaneders

straffri Tjeneste paa Jurisdiktionschefens Kjendelse atter sættes tilbage til den Afdeling, ved hvilken han har tjent, og bliver han der at behandle som henhørende til den Aldersklasse, med hvilken han første Gang er mødt. Forser han sig derefter paany, bliver han paa Jurisdiktionschefens Kjendelse at afgive til den særlige Tjeneste, hvortil Krigsbestyrelsen maatte bestemme ham, og han er da udelukket fra i Fredstid at kunne vende tilbage til sin Afdeling.

§ 33.

Naar i denne Lov nævnes Fængsel i første Grad, indbefattes derunder al simpel Arrest, al ensom og mørk Arrest, al Arrest i Bøien, alt simpelt Fængsel paa Vand og Brød, strengt Fængsel paa Vand og Brød i ikke over 15 Dage, simpel Fæstningsarrest i indtil 4 Maaneder og streng Fæstningsarrest i indtil 3 Maaneder.

Enhver større Fængselsstraf, dog med Udelukkelse af Statsfængsel, henhører til Fængsel i anden Grad.

Naar Fængsel eller Fængselsstraf nævnes uden nogen nærmere Betegnelse, indbefattes derunder baade første og anden Grad, men ikke Statsfængsel.

§ 34.

Statsfængsel anvendes af Krigsretterne ikke i kortere Tid end 1 Aar og har for Officerer Embeds eller Bestillings Fortabelse til Følge. Er Statsfængsel forskyldt efter de borgerlige Love i kortere Tid, vælges en i Strenghed tilsvarende Straf, for Officerer Fæstningsarrest.

§ 35.

Embeds eller Bestillings Fortabelse er anvendelig paa Befalingsmænd og de Personer, der efter § 41 anses med de for Officerer eller Underofficerer bestemte Straffe.

Den, der paadrager sig Embeds eller Bestillings Fortabelse, er, forsaavidt han ikke har fyldestgjort sin Værnepligt, forpligtet til at aftjene den som Menig lige med sin Aldersklasse. Der er dog Intet til Hinder for, at vedkommende militære Ministerium kan hjemsende ham.

§ 36.

Embeds eller Bestillings Fortabelse finder ej alene Sted i de Tilfælde, for hvilke denne Straf er foreskrevet, men ogsaa:

- 1) naar en Befalingsmand har forskyldt Fængselsstraf for en Forbrydelse, der i den offentlige Mening betragtes som vanærende, i hvilket Tilfælde Embeds eller Bestillings Fortabelse er en Følge af Forbrydelsens Beskaffenhed og ingen Formindskelse bevirker i Fængselsstraffen;
- 2) naar en Befalingsmand, uden at Betingelserne for at anvende Reglen i foranstaaende Nr. 1 ere tilstede, har forskyldt en større Fængselsstraf, end der er anvendelig paa ham, i hvilket Tilfælde Embeds eller Bestillings Fortabelse efter Krigsrettens Skjøn enten ganske træder istedetfor Fængselsstraffen eller bevirker et passende Afslag i denne, og
- 3) naar, uden at nogen af de tvende foranstaaende Regler kommer til Anvendelse, en Befalingsmand, som flere Gange forud i denne sin Stilling har været anset med Fængselsstraf, paany gjør sig skyldig til lige Straf, og Krigsretten da efter nøie Overveielse af Tiltaltes hele Forhold, de begaaede Forseelsers Beskaffenhed og øvrige Omstændigheder anser ham udelig eller uværdig til længere at tjene som Befalingsmand, i hvilket Tilfælde Embeds eller Bestillings Fortabelse træder istedetfor Fængselsstraffen.

§ 37.

Embeds eller Bestillings Fortabelse skal ikke udelukke den Paagjældende fra atter at kunne ansættes i Embedet eller Bestillingen, naar han ikke har været dømt for en Forbrydelse, der i den offentlige Mening betragtes som vanærende, og han i Krig eller under farefulde Forhold har udmærket sig ved tapper eller modig Daad.

§ 38.

Rettesættelse anvendes som Straf for mindre betydelige Tjenesteforseelser, der ellers kun vilde medføre en kort Tids simpel Arrest, naar Omstændighederne tale for en saadan Afgjørelse.

§ 39.

Personer mellem 10 og 15 Aar kunne straffes med simpel Arrest i Krigsskibene i indtil 30 Dage og ellers i indtil 60 Dage

og med Irettesættelse. Iøvrigt anses de med saadanne Straffe, som ere anvendelige paa dem ifølge de borgerlige Straffelove.

§ 40.

Naar Straf for en Forbrydelse skal bestemmes efter de borgerlige Love, anvendes de i disse fastsatte Straffe, dog med de Forandringer, som de militære Love indeholde. Foruden hvad i saa Henseende paa andre Steder i denne Lov er bestemt, bliver at iagttage:

- 1) til simpelt Fængsel efter de borgerlige Love svarer Vagt-arrest efter de militære Love; til hver Dags Fængsel paa sædvanlig Fangekost efter de borgerlige Love svarer $1\frac{1}{2}$ Dags Vagtarrest, og til Fængsel paa Vand og Brød efter de borgerlige Love svare de militære Loves mørk Arrest paa indskrænket Kost og simpelt Fængsel paa Vand og Brød. Er Fængselsstraf efter de borgerlige Love forskyldt for en længere Tid, end den tilsvarende militære Straf kan anvendes, gaar Straffen over til en strengere Art af militært Fængsel eller anden militær Straf efter det i § 44 bestemte Forhold; dog maa, naar der efter den borgerlige Straffelov skal ved Dom bestemmes en Fængselsstraf, som skal træde i Stedet for Bøder, hvis disse ikke betales, ei anvendes strengere Straf end mørk Arrest paa indskrænket Kost;
- 2) for Forbrydelser, for hvilke Straf bliver at fastsætte efter de borgerlige Love, dømmes de egentlige Krigsmænd ikke i Bøder, naar Forbrydelsen vedkommer den militære Tjeneste, men i Stedet herfor anvendes Fængselsstraf eller en anden Straf, hvis nogen saadan maatte være bestemt ved Siden af Bøderne. Blive ellers paalagte Bøder ikke betalte, og der i saa Tilfælde ikke er ved Dom bestemt nogen Fængselsstraf, som skal træde i Bødernes Sted, sker den i de borgerlige Love foreskrevne Afsoning med Fængsel i Lighed med, hvad der er fastsat i foranstaaende Nr. 1.

§ 41.

Paa de til Krigsmagten hørende Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller menige Krigsmænd, anvendes, forsaavidt ikke særegne Regler om dem ere foreskrevne, de Straffe, der ere givne for dem af de nævnte Militære, med

hvilke de sættes i Klasse, jfr. § 48. Paa Alle, som ere i høiere Stilling end en Underofficer, anvendes Bestemmelserne om Officerer. Forsaavidt de omhandlede Personer staa i Klasse med Underofficerer og vilde have forskyldt Bestillings Fortabelse, men denne Straf efter deres Stillings Beskaffenhed ikke kan anvendes paa dem, kunne de anses med alle paa menige Krigsmænd anvendelige Fængselsstraffe. Om Underkorporaler og dem, der staa lige med disse Befalingsmænd, gjælde Forskrifterne angaaende Underofficerer.

Naar Spillemand dømmes til Bestillings Fortabelse, vedblive de at være Spillemand, men sættes i Klasse med Menige. De kunne igjen forfremmes overensstemmende med § 37.

§ 42.

Krigsfanger belægges med de Straffe, der ere fastsatte for Personer af tilsvarende Grader i den danske Krigsmagt. Dog kunne krigsfangne Underofficerer, naar de vilde have forskyldt Bestillings Fortabelse, anses med de samme Straffe som Menige.

§ 43.

Paa de Personer, der efter § 4 i visse Tilfælde undtagelsesvis anses efter de militære Love, kunne istedetfor de deri bestemte Straffe, naar disse Straffe ikke findes passende, anvendes de i den borgerlige Straffelov hjemlede Straffearter efter de deri givne Regler.

§ 44.

Imellem nedenstaaende Straffe finder følgende Forhold Sted:

- 1) Kvarterarrest i 3 Dage for Menige, i 2 Dage for Underofficerer og i $1\frac{1}{2}$ Dag for de Officerer, som ogsaa kunne straffes med Vagtarrest, anses lige med 1 Dags Vagtarrest.
- 2) Kvarterarrest for de høiere Officerer, som ikke kunne straffes med Vagtarrest, anses lige med Vagtarrest for andre Officerer.
- 3) 1 Dags ensom Arrest anses lige med 2 Dages Vagtarrest.
- 4) 1 Dags simpel Arrest i Bøien anses lige med 3 Dages Vagtarrest, og 1 Dags streng Arrest i Bøien lige med 6 Dages Vagtarrest.

- 5) 1 Dags mørk Arrest paa indskrænket Kost anses lige med 6 Dages Vagtarrest og uden saadan Indskrænkning med 4 Dages Vagtarrest.
- 6) 1 Dags simpelt Fængsel paa Vand og Brød anses lige med 6 Dages Vagtarrest.
- 7) Strengt Fængsel paa Vand og Brød betragtes som en dobbelt saa streng Straf som simpelt Fængsel paa Vand og Brød.
- 8) 1 Maanedes simpel Fæstningsarrest anses lige med $1\frac{1}{2}$ Maanedes Vagtarrest.
- 9) 1 Maanedes streng Fæstningsarrest anses lige med 2 Maanedes Vagtarrest.
- 10) Embeds og Bestillings Fortabelse anses for en ringere Straf end Strafarbejde.

Naar en Art af Fængselsstraf skal forandres til en anden, som tilkjendes dagvis, overgaar den til nærmeste hele Dage, nemlig saaledes, at det Overskydende, naar det udgjør Mere end en halv Dag, regnes for en hel Dag, men ellers bortfalder.

3 die Kapitel.

Almindelige Bestemmelser for de militære Straffeloves Anvendelse.

§ 45.

De i de borgerlige Love indeholdte almindelige Regler for Straffelovenes Anvendelse, saasom angaaende Betingelserne for Strafbarhed, Straffenes Udmaaling eller i andre Henseender, blive ogsaa at følge ved de militære Straffeloves Anvendelse, dog med de nærmere Bestemmelser, som disse Love indeholde enten i Almindelighed, navnlig i dette Kapitel, eller for særlige Tilfælde.

§ 46.

Tidspunktet, da de i denne Lov for Forbrydelser under Krigsforhold givne Forskrifter (Krigslove) skulle kunne bringes i Anvendelse, fastsættes i hvert Tilfælde af Krigsberedskab af vedkommende Minister.

§ 47.

Naar en Foresat giver med Hensyn til militære Tjenesteforhold Befaling til en strafbar Handling, er den Undergivne,

som udfører den, angerløs, saafremt han ikke har maattet kunne indse, og det heller ikke iøvrigt har været ham bekendt, at der ved Befalingen tilsigtedes en Forbrydelse.

§ 48.

Paa de til Krigsmagten hørende Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller menige Krigsmænd, anvendes med Hensyn til de øvrige Strafferetsbestemmelser den samme Regel, som i § 41, første Stykke, er given om Straffene.

§ 49.

For Overtrædelse af Tjenestepligter kunne Børn imellem 10 og 15 Aar straffes, selv om den i Loven fastsatte Straf ikke overstiger simpelt Fængsel.

§ 50.

Ved Overtrædelse af Tjenestepligter kan selvforskyldt Drukkenskab ikke udelukke Anvendelsen af den lovbestemte Straf.

§ 51.

Begaas en Forbrydelse af flere Krigsmænd i Forening, og i saa Tilfælde en særlig Straf er bestemt for Hovedmanden, da betragtes som saadan Enhver, der har forledet nogen Anden til at deltage i Forbrydelsen, ledet den forbryderiske Forening eller paa anden Maade viist en særegen Virksomhed fremfor de øvrige Deltagere for at fremme Forbrydelsens Udførelse.

Kan i saadanne Tilfælde ingen Hovedmand udfindes, og Krigsmænd af forskellige Tjenesteklasser eller Tjenestegrader have deltaget i Forbrydelsen, kan Straffen for den af Deltagerne, der har den høieste Klasse eller Grad, og, hvis denne er fælles for Flere, da for den af dem, der som ældst af Tjenestealder er de Øvriges Overmand, efter Omstændighederne skærpes udover den for Forbrydelsen fastsatte høieste Straf, dog indenfor Grændserne af den for Hovedmændene bestemte.

§ 52.

Som skærpende Omstændigheder ved Straffenes Udmaaling indenfor de for samme bestemte Grændser kommer, foruden hvad de borgerlige Love i saa Henseende tilholde, derhos efter Forbrydelsens Beskaffenhed i Betragtning:

- 1) at en Forbrydelse er begaaet under Krigsforhold og i Særdeleshed i Nærheden af Fjenden;
- 2) at den er begaaet i Tjenesten og i Særdeleshed under Vaaben;
- 3) at en Befalingsmand har deltaget i en Forbrydelse med sine Undergivne og i Særdeleshed har forledet dem til at begaa den;
- 4) at Flere have forenet sig om at bevirke en Forbrydelse eller i Forening have begaaet en saadan;
- 5) at Nogen har misbrugt sine Vaaben eller sin tjenstlige Stilling til Forøvelse af en Forbrydelse.

Dog, forsaavidt Straffen for nogen enkelt Forbrydelse særlig er bestemt med Hensyn til nogen af de anførte Omstændigheder, kommer den ikke videre i Betragtning.

§ 53.

Skal paa Grund af Sammenstød af Forbrydelser eller i andre Tilfælde en Straf forøges med et Tillæg, bliver at iagttage:

- 1) de i denne Lov bestemte Grændser for visse Straffearter maa ikke overskrides;
- 2) af Fængselsstraffe kan, naar den høieste Grad af en vis Fængselsstraf ikke er tilstrækkelig, en ringere Art forandres til en strengere Art; vilde Fængselsstraffen overskride den høieste for samme fastsatte Begrænsning, kan der gaas over til en strengere Straffeart; dog kan Statsfængsel ikke anvendes, naar denne Straf ikke er fastsat for nogen af de begaaede Forbrydelser;
- 3) Embeds eller Bestillings Fortabelse for Officerer kan forøges med streng Fæstningsarrest og Bestillings Fortabelse for Underofficerer med Fængsel.

§ 54.

Naar Fængselsstraf er forskyldt for Uordener eller andre ringe Forseelser, som i og for sig ikke medføre nogen mærkelig Skade for Tjenesten, bør de første Gange anvendes de mildere Arreststraffe, forinden der gaas over til Fængsel paa Vand og Brød eller andre strenge Fængselsstraffe.

§ 55.

Naar der i denne Lov er for en Forbrydelse bestemt en Straf, som ikke er anvendelig paa alle Klasser af Militære, forvandles den for dem, paa hvem den ei kan anvendes, til en anden i Strenghed tilsvarende Straf, hvormed de kunne anses. Istedetfor Embeds Fortabelse anvendes paa de Lieutenanter og med dem i Klasse staaende Bestillingsmænd, som ei have kongelig Udnævnelse, Bestillings Fortabelse, og paa Underofficerer enten Bestillings Fortabelse eller en anden Straf, der er mindre end Strafarbejde, dog ikke under 10 Dages simpelt Fængsel paa Vand og Brød eller en i Strenghed tilsvarende Straf, og paa menige Krigsmænd en Straf, der er mindre end Strafarbejde, dog mindst 5 Dages simpelt Fængsel paa Vand og Brød eller en i Strenghed tilsvarende Straf.

§ 56.

Er der med Hensyn til nogen Forbrydelse givet Krigsretten Ret til at vælge imellem flere angivne Straffe, da kan den ogsaa anvende en i Strenghed mellemliggende Straf, dog ikke Statsfængsel, hvilken Straf efter denne Lov ikkun idømmes, naar den særlig er nævnt i den vedkommende Lovbestemmelse.

§ 57.

Naar Forbrydelser, som ikke omtales i de militære Love, forøves under Udførelsen af militære Tjenesteforretninger eller iøvrigt i militære Forhold, tages disse i Betragtning ved Straffens Udmaaling efter de borgerlige Love.

Paa de ved Krigsmagten ansatte Auditorer, Læger, Dyr-læger, Intendanten og andre Regnskabs- eller Forvaltningsbetjente anvendes i saadanne Tilfælde for Forbrydelser i deres særlige Bestillinger de Love, som ere givne for civile Embedsmænd og Betjente af samme eller lignende Slags.

§ 58.

Den borgerlige Straffelovs Forskrifter om Forbrydelser af Embeds- og Bestillingsmænd i deres Embeder og Bestillinger ere ogsaa anvendelige paa menige Krigsmænd, naar de forbryde sig i Tjenesten eller i Anledning af samme, saafremt Gjærningen ikke i nærværende Lov er belagt med særlig Straf.

§ 59.

Er en Forbrydelse, hvorom Sag, hvis den skal paatales, vil høre til Krigsret, begaaet for over 10 Aar siden, uden at Strafskylden er forældet efter de almindelige Regler, skal vedkommende militære Ministerium beslutte, om Forfølgning bør frafaldes. Ligeledes bestemmer samme Ministerium, om en af en Krigsret afsagt Straffedom, efter hvis Afsigelse 10 Aar ere forløbne, bør fuldbyrdes.

§ 60.

Naar i Felten, i beleiret Fæstning eller paa Flaade eller Eskadre, der i Krigstid er paa Togt, Rømning, grov Ulydighed, Plyndring, ulovlig Omgang med Fjenden eller andre grove, for Krigsforetagenderne farlige Forbrydelser, for hvilke dog ikke Livsstraf, i alt Fald ikke ubetinget, er bestemt, tage saaledes Overhaand, at farlige Følger for Hærens, Fæstningens, Flaadens eller Eskadrens Sikkerhed eller iøvrigt for Krigsforetagender øiensynlig maa befrygtes af dem, hvis de ikke hurtigt dæmpes, og de i Loven foreskrevne Straffe befindes utilstrækkelige dertil, kan for dem paabydes Livsstraf af den høistkommanderende General og Fæstningskommandanter, samt af Generaler, der føre Befalingen over selvstændig opererende Dele af Hæren saavel som af den Høistbefalende over Flaaden eller en Eskadre. Saadan Bestemmelse kan under lignende Omstændigheder ogsaa gives for at afholde Indbyggerne i et fjendtligt Land fra Handlinger, der ere til Fare for Krigsmagten. Befalingen skal, forinden den træder i Kraft, paa passende Maade kundgjøres. Fordre Omstændighederne, at den vedbliver at gjælde i længere Tid end 1 Maaned, skal den efter saadan Tids Forløb fornys ved gjentagen Kundgjørelse. Om saadan Befaling bør snarest mulig ske Indberetning til vedkommende militære Ministerium.

§ 61.

Gjøre Dele af den danske og en fremmed Krigsmagt Tjeneste i Forbindelse med hverandre, straffes de til den danske Krigsmagt hørende Personer, som begaa Forbrydelser imod saadanne Dele af den fremmede Krigsmagt, imod de til samme hørende Personer eller med Hensyn til sammes Krigsredskaber eller andre Ting, som om Forbrydelsen var forøvet imod den danske Krigsmagt, imod de til samme hørende Personer eller

med Hensyn til dens Krigsredskaber eller andre Ting, medmindre særegne Bestemmelser maatte være givne for slige Tilfælde.

§ 62.

Erstatning for den ved en Forbrydelse paaførte Skade idømmes efter den borgerlige Rets Regler.

§ 63.

De i denne Lov omhandlede Forbrydelser paatales af det Offentlige.

4de Kapitel.

Om Forræderi, Pligtovertrædelser af Feighed og andre Handlinger, hvorved Krigsmagten udsættes for Krigsfare.

§ 64.

Den, som i den Hensigt at befordre Fjendens Foretagender eller paa anden Maade at begunstige Fjenden, giver denne Underretning om nogen Del af Krigsmagtens Styrke, Tilstand, Bevægelser eller Planer, eller om Befæstningers Krigsfartøiers, Krigsforraads eller andre deslige Gjenstandes Beskaffenhed eller Forfatning, aabenbarer Fjenden Løsen (Parol, Feltraab, Kjenningstegn) eller Signaler, spionerer for Fjenden eller befordre saadan Spionering, unnlader tilbørlig at udføre givne Befaling, giver falske Meldinger, eller unnlader at give pligtskyldige Meldinger, fornagler Skyts eller ødelægger andet Krigsredskab, eller foretager nogen anden Handling til Begunstigelse for Fjenden, skal som en Forræder have sit Liv forbrudt.

Denne Straf bliver at idømme for de Handlinger, som omtales i det Følgende, naar de foretages med forræderisk Hensigt, om end ellers ringere Straf for dem er bestemt.

§ 65.

Den Foresatte, som bliver bekjendt med et forræderisk Foretagende af sine Undergivne og ikke søger at hindre det, skal straffes ligesom Forræderen. Den, som ellers erholder Kundskab om noget forræderisk Foretagende eller Spionering for Fjenden og ikke snarest muligt gjør Anmeldelse derom, samt derhos, hvis dette ikke kan ske betimelig, paa anden Maade

efter Omstændighederne søger at forhindre Forbrydelsen, straffes med Fængsel i anden Grad eller Strafarbeide; imidlertid skal han, naar han forhindrer Forbrydelsen, forskaanes for Straf, skjønt han har forsømt Anmeldelsen. For den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede i op- eller nedstigende Linie, Søsken, Ægtefælle, Fosterforældre eller Fosterbørn kan Straffen for undladt Anmeldelse, naar de dog have søgt at hindre Forbrydelsen, nedsættes til det Halve, medmindre Nogen af disse er den Skyldiges Foresatte.

§ 66.

For Hovedmanden i et tilsigtet Forræderi kan, naar han forhindrer Forbrydelsen, Straffen nedsættes efter Krigsrettens Skjøn, men ikke ganske bortfalde.

§ 67.

Krigsfanger, som ere frigivne paa Æresord, skulle, naar de bryde dette ved at tjene i den fjendtlige Krigsmagt og de derefter paagribes, straffes paa Livet eller under formildende Omstændigheder med Strafarbeide i mindst 3 Aar. Dersom de paa en mindre virksom Maade handle imod deres Æresord, anses de med Fængsel eller Strafarbeide i indtil 3 Aar.

§ 68.

Den, som under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, enten af Feighed først griber Flugten eller ved Ord eller Tegn forleder Krigsfolk til Flugt eller iøvrigt til at undlade Forsvar, eller i Fjendens umiddelbare Nærhed søger at udbrede Skræk og Uorden, skal, naar han er Befalingsmand, have sit Liv forbrudt, og, hvis han er Menig, straffes med Fængsel af anden Grad eller Strafarbeide; under skærpene Omstændigheder kan Straffen ogsaa for Menige stige til Livsstraf.

§ 69.

Den, som ellers af Feighed flygter for Fjenden eller under Fægtning eller, naar Fægtning forestaar, søger ved at skjule sig eller paa anden Maade at unddrage sig fra Deltagelse i Faren eller under Fægtning eller paa Tilbagetog af Frygt for Fare enten kaster Vaaben eller Ammunition fra sig, spænder

Heste fra Kanoner eller Vogne eller gjør sig skyldig i lignende pligtstridig Adfærd, skal anses med Fængsel, Embeds eller Bestillings Fortabelse eller Strafarbeide. Er derved betydelig Skade sket eller stor Fare opstaaet, kan Livsstraf anvendes.

§ 70.

Den, som under Fægtning eller, naar Fægtning forestaar, uden Befaling af den tilstedeværende Foresatte giver Signal til Overgivelse, saasom paa Krigsskib stryger Flaget uden Ordre fra den, der er Befalingsmand paa Skibet, skal have sit Liv forbrudt.

§ 71.

Naar den Høistbefalende i en Fæstning, paa et Krigsfartøj eller for en anden Post uden høiere Foresattes Befaling eller uden yderste Nød overgiver Fæstningen, Fartøjet eller dets Besætning eller Posten til Fjenden, og ligesaa naar Anføreren for en Troppeafdeling i aaben Mark kapitulerer, medens han endnu kan forsvare sig eller har Udsigt til at kunne slaa sig igjennem, saavel som naar han, hvor Kapitulation for ham er uundgaaelig nødvendig, i denne indbefatter Tropper, der vel ere ham underlagte, men ere detacherede, skal han anses med Embeds Fortabelse, Statsfængsel, Strafarbeide eller Livsstraf. Paa samme Maade straffes den Anfører for en Troppeafdeling, der uden yderste Nød fører denne over paa en neutral Magts Territorium.

Den Høistbefalende eller Anføreren antages, indtil det Modsatte oplyses, at være strafskyldig efter foranstaaende Bestemmelse, naar han ikke, inden han foretog Handlingen, har iagttaget, hvad der i saa Henseende ved Reglementer eller særlige Forholdsordrer er fastsat angaaende Afholdelse af Krigsråd eller i andre Maader.

§ 72.

Med samme Straffe, som i § 71 bestemt, anses den Befalingsmand, der iøvrigt ved ikke under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, at rykke frem, saasomt Befaling dertil er given, eller ved uden Ordre eller Nød at vige tilbage eller paa anden Maade tilsidesætter den Pligt, som paaligger en tapper Krigsmand i hans Stilling til at angribe, forfølge eller skade Fjenden eller forsvare sig mod samme; dog kan Straffen under særdeles formildende Omstændigheder gaa ned til Fængsel.

§ 73.

Straffene for Pligtovertrædelse af Frygt for personlig Fare kunne efter Krigsrettens Skjøn nedsættes eller endog eftergives, naar den Skyldige, førend Dom afsiges, giver Prove paa udmærket Mod.

§ 74.

Den, som ved vitterlig at give falske Meldinger om Fjenden, ved svigagtig at fortie Efterretninger om samme, ved troløst at udføre sit Hverv, naar han frivillig har paataget sig under Udførelsen af et Krigsforetagende at være Veiviser for en Troppeafdeling eller kjendt Mand for et Krigsfartøi eller at være Speider eller Sendebud i et vigtigt Anliggende, ved forsætlig i Fjendens Nærhed ganske at forsømme eller uforsvarlig at udføre Rekognosceringer eller lignende ham overdragne Forretninger, ved uden Befaling eller Nød at trække sig bort fra en ham i Fjendens Nærhed betroet Skandse, Bro eller anden Post eller ved andre slige grove Brud paa Pligt udsætter nogen Del af Krigsmagten for øiensynlig Fare, forspilder noget Krigsforetagende eller foranlediger betydelig Skade, skal dømmes til Embeds Fortabelse, Strafarbejde eller efter Omstændighederne til Livsstraf.

§ 75.

Den, som ellers ved urigtige Beretninger, ved Overtrædelse af særlige Bestemmelser, der af vedkommende Befalingsmand ere givne til de militære Foretagenders Sikkerhed, eller iøvrigt ved Forsømmelse af Forsigtighedsregler eller paa lignende Maade udsætter nogen Del af Krigsmagten for Krigsfare eller bliver Aarsag til Skade fra Fjendens Side, skal anses med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbejde indtil 6 Aar.

Med samme Straf anses den, der i beleiret Fæstning, paa Krigsskib, under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, enten tilskynder Befalingsmændene til Overgivelse, uden at han af den Høistbefalende er bleven opfordret til at udtale sin Mening, eller i en Forsamling af Krigsmænd fremstiller det som nødvendigt at overgive sig eller i Krigstid udspreder saadanne falske Efterretninger eller foretager andre saadanne Handlinger, som ere skikkede til at gjøre Krigsfolket modløst.

§ 76.

Med samme Straf, som er bestemt i § 75, anses den, som uden Tilladelse sender Breve eller Budskaber til fjendtlige Undersaatter eller har anden utilladelig Omgang med dem.

Den, som modtager Breve eller Budskaber fra fjendtlige Undersaatter uden strax at anmelde det, straffes med Fængsel.

§ 77.

Den Befalingsmand, som uden dertil at være berettiget lader alarmere ved Signal, og derved fremkalder saa alvorlig Uorden eller Forstyrrelse, at Opløsning kan befrygtes, straffes med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel.

§ 78.

Den, som ulovlig løsgiver Krigsfanger, forsætlig lader en saadan eller en Spion undvige eller befordre deres Flugt, skal straffes efter § 74.

§ 79.

Den, som til Uvedkommende aabenbarer, hvad der Krigsvæsenet vedkommende bør holdes hemmeligt, for at Skade eller Fare i Krig ikke skal opstaa for Krigsmagten, eller dennes Krigsforetagender ikke skulle udsættes for at mislykkes, skal anses med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbejde i indtil 3 Aar. Sker Meddelelsen paa en Tid, da Krig formodes at forestaa med en fremmed Magt, umiddelbart eller middelbart til denne eller til nogen af dens Undersaatter, eller den i Krigstid gjøres under saadanne Omstændigheder, at det maa kunne indses, at det Meddelte kan komme til Fjendens Kundskab, kan Straffetiden forlænges indtil 8 Aar. Er større Straf forskyldt efter den borgerlige Straffelov, bliver saadan at idømme.

§ 80.

Naar de i § 4 nævnte Personer foretage Handlinger til umiddelbar Skade for Krigsmagten eller overtræde de Bestemmelser, som vedkommende Befalingsmand har fundet sig beføiet til at give til Krigsmagtens eller Krigsforetagenders Sikkerhed, anses de, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, med Fængsel eller anden Straf indtil Strafarbejde i 6 Aar.

5te Kapitel.

Om Rømning og andre Handlinger, der gaa ud paa Unddragelse fra Krigstjenesten.

§ 81.

Den, som i den Hensigt ganske at unddrage sig fra den ham paahvilende Militærtjeneste eller fra Tjeneste under et vist Togt undviger, skjuler sig eller iøvrigt udebliver, gjør sig skyldig i Rømning. Dog skal den, der unddrager sig fra Tjeneste paa et vist Togt, men ikke fra anden ham paahvilende Tjeneste i den Tid, Togtet varer, ikke behandles som Rømningsmand.

§ 82.

Denne Forbrydelse begaas blandt Andet ogsaa, naar i den i forrige Paragraf angivne Hensigt:

- 1) udkrevne Værnepligtige, der ere hjemsendte eller have Orlov, undlade igjen at indfinde sig til den bestemte Tid;
- 2) Nogen, som er bleven befriet af Krigsfangenskab, uden at dog hans Tjenestepligt er ophørt, eller som ved Tilfælde er kommen bort fra den Afdeling, hvortil han hører, undlader at melde sig igjen til Tjeneste ved Krigsmagten;
- 3) Nogen undviger fra Arrest, hvori han holdes til Straf eller Varetægt, om Hensigten endog nærmest maatte være at unddrage sig Straf; dog anvendes ikke Rømningsstraf, hvis han allerede er dømt til en Straf, som medfører hans Afgang fra Krigsmagten, medmindre han løber over til Fjenden.

§ 83.

Hensigt at unddrage sig Militærtjenesten formodes:

- 1) naar Nogen uden Tilladelse bortfjerner sig fra det til Ophold bestemte Sted og ikke igjen indfinder sig i Fredstid inden 3 Dage og i Krigstid inden 24 Timer;
- 2) naar Nogen efter meddelt Orlov udebliver over 8 Dage efter den til Møde bestemte Tid, uden at Underretning gives om Forfald;
- 3) naar Nogen, efter at være fra Krigsskib paa Togt sendt i Land, enten ifølge Befaling eller med Orlov, ikke igjen indfinder sig ombord til bestemt Tid, men bliver agterudseilet.

Med Hensyn til alle Personer, der henhøre til nogen Del af Krigsmagten, som er i Fjendens Nærhed, formodes Hensigt

at rømme, naar de uden tjenstlig Foranledning befindes udenfor de yderste Poster imod Fjenden eller den af den Høistbefalende bestemte Grændselinie, eller udenfor de yderste Værker af en beleiret Fæstning.

Saadan Formodning, som ovenfor er omtalt, gjælder som fuldstændigt Bevis, saalænge den ikke er svækket ved tilveiebragte Oplysninger.

§ 84.

I Fredstid skal Straffen for Rømning være første Gang Fængsel, dog ikke under simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage, anden Gang Fængsel i anden Grad og, naar Forbrydelsen atter gjentages, Strafarbeide i indtil 4 Aar.

§ 85.

Den, som i Krigstid gjør sig skyldig i Rømning, straffes med Fængsel i anden Grad eller med Strafarbeide i høist 3 Aar. Gjentages Forbrydelsen, skal Straffen være Strafarbeide i indtil 4 Aar.

Rømmer Nogen fra Krigsafdeling eller Krigsskib i Fjendens umiddelbare Nærhed eller fra beleiret Fæstning, anses han, hvis Gjærningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, med Strafarbeide i mindst 3 Aar.

§ 86.

Er den, som rømmer i Fredstid, forhen dømt for Rømning i Krigstid, anvendes Gjentagelsesstraf efter § 84, og er den, der rømmer i Krigstid, tidligere dømt for Rømning i Fredstid, anvendes ligeledes Gjentagelsesstraf efter § 84, forsaavidt dette leder til større Straf, end efter § 85 vilde være forskyldt.

§ 87.

For Rømning til Fjenden bliver Livsstraf at anvende og det, hvad enten den Skyldige tager Tjeneste hos Fjenden eller ikke.

§ 88.

Rømme Flere efter foregaaende Aftale derom, anses i Fredstid enhver af dem, forsaavidt han ikke som Hovedmand har forskyldt større Straf, med Fængsel i anden Grad, naar

han ikke tidligere er dømt for Rømning, og ellers med Straf-
arbeide i indtil 4 Aar. I Krigstid er Straffen Fængsel i anden
Grad eller Strafarbeide i indtil 4 Aar og, naar Forbrydelsen
begaas under de i sidste Del af § 85 nævnte Omstændigheder,
Strafarbeide i mindst 4 Aar.

Hovedmændene anses i Fredstid med Fængsel i anden Grad
eller med Strafarbeide i indtil 4 Aar, i Krigstid med Straf-
arbeide i indtil 8 Aar, og naar Forbrydelsen begaas under de i
sidste Del af § 85 nævnte Omstændigheder, med Strafarbeide i
mindst 6 Aar eller med Livsstraf.

Ved den nærmere Bestemmelse af Straffen efter foran-
staaende Forskrifter bliver at tage et væsentligt Hensyn til An-
tallet af Deltagerne i Forbrydelsen.

§ 89.

En Officer straffes for Rømning med Embeds Fortabelse,
forsaauidt han ikke efter de foregaaende Bestemmelser har for-
skyldt større Straf.

En Underofficer kan, naar en af ham for Rømning for-
skyldt Fængselsstraf ikke har Bestillings Fortabelse til Følge,
anses med denne Straf istedetfor Fængselsstraffen.

§ 90.

For den, der er pligtig at tjene en vis Tid i Krigsmagten,
regnes den Tid, hvori han har været bortrømt, ikke som Tjeneste-
tid, hvorfor han, forsaauidt den Straf, der paalægges ham, ikke
medfører hans Afgang fra Krigsmagten, har at tjene saa meget
længere. Der er dog Intet til Hinder for, at vedkommende Mi-
nister kan hjemsende ham.

§ 91.

Skærpende Omstændigheder med Hensyn til Rømning er
det, naar Nogen:

- 1) rømmer fra Fartøi, som er paa Togt eller til Togt er ud-
rustet;
- 2) rømmer, medens han er i nogen Tjenesteforretning;
- 3) rømmer, naar nogen særdeles Besværighed for Krigsfolket,
hvori han burde deltage, ham vitterlig finder Sted eller
forestaar, eller

- 4) medtager noget af Skibets Fartøier, sin Tjenestehest eller de
Vaaben, Klædningsstykker eller andre Gjenstande, som ere
leverede ham til Brug, forsaauidt de ikke nødvendig be-
høves til hans Beklædning. Skaffer han derhos ikke disse Ting
tilstede igjen, eller har han før Rømningen taget dem til
sig i det særlige Øiemed at tilvende sig samme, anses han
tillige som skyldig i at have afhændet dem (§ 195).

§ 92.

Dersom den, der for Rømning har forskyldt ringere Straf
end Strafarbeide, atter selv frivillig melder sig, fritages han,
naar han ikke er Officer eller Underofficer, for at anses som
Rønningsmand og belægges med Straf som for anden ulovlig
Fraværelse (§ 97), men denne Straf tilregnes ham dog som
Rønningsstraf, hvis han senere igjen rømmer.

§ 93.

At en Rønningsmand, skjulende sin Stilling, maatte have
taget Tjeneste ved nogen anden Afdeling af Krigsmagten end
den, hvorfra han er rømt, udelukker ikke Anvendelsen af den
lovbestemte Straf for Rømning; dog kan denne under formil-
dende Omstændigheder nedsættes indtil det Halve.

§ 94.

Den, som kommer til Kundskab om en forestaaende Røm-
ning i Krigstid og ikke anmelder, samt, hvis dette ei kan ske
betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at
forhindre den, straffes med Fængsel, eller, hvis han er Officer,
med Fængsel eller Embeds Fortabelse. Tilsigtes Rømningen
udført under de i sidste Del af § 85 nævnte Omstændigheder,
anvendes Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller
Strafarbeide i indtil 3 Aar. Imidlertid skal den Paagjældende,
naar han forhindrer Forbrydelsen, forskaanes for Straf, skjøndt
han har forsømt Anmeldelsen. Heller ikke straffes for undladt
Anmeldelse den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede i op-
eller nedstigende Linie, Sødskende, Ægtefælle, Fosterforældre
eller Fosterbørn, medmindre Nogen af disse er den Skyldiges
Foresatte.

Den, som faar Kundskab om Rømning til Fjenden, be-
handles ikke efter foranstaaende Bestemmelser men efter § 65.

Hovedmanden i en aftalt Rømning i Krigstid kan, selv om han forhindrer Forbrydelsens Udførelse, ikke fritages for Straf, men ikkun vente Nedsættelse i Straffen efter Krigsrettens Skjøn.

§ 95.

Den, som i den Hensigt at unddrage sig den ham paahvilende Militærtjeneste paafører sig Sygdom eller Legemsfeil, der gjør ham udygtig til saadan Tjeneste, straffes med Fængsel, dog mindst 15 Dages simpelt Fængsel paa Vand og Brød eller en dertil i Strenghed svarende Straf, eller Strafarbeide i indtil 2 Aar.

§ 96.

Den, som ved at foregive Sygdom eller ved andre ulovlige Midler, der ere beregnede paa at skuffe, søger at unddrage sig fra Tjeneste, straffes, forsaavidt han ikke har forskyldt høiere Straf efter andre Bestemmelser, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 97.

Den, som ulovlig bortfjerner sig fra den Afdeling af Krigsmagten, hvortil han hører, eller undlader igjen behørig at indfinde sig ved den, naar han lovlig har forladt den eller ved Tilfælde er kommen bort fra den, straffes, hvis Hensigten ikke har været at rømme, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Sker det i Fjendens Nærhed, kan Straffen stige til Strafarbeide i 4 Aar. Straffen bør altid være mindre, end den vilde blive for Rømning.

§ 98.

Den Værnepligtige, der er tilsagt til at møde paa et bestemt Sted for at indtræde i Krigsmagten, men uden lovlig Grund undlader at efterkomme saadan Befaling i rette Tid og for denne Forseelse bliver tiltalt ved militær Ret, straffes med Fængsel. Har han i Krigstid derved forsætlig unddraget sig fra Krigstjeneste, kan Straffen stige til Strafarbeide i 2 Aar.

6te Kapitel.

Om Krigsmænds Oprør mod Foresatte og Mytteri.

§ 99.

Naar flere Krigsmænd foretage Handlinger, som gaa ud paa med forenet Magt at modsætte sig en Foresat, modvirke nogen af ham given, den militære Tjeneste vedkommende Befaling, tvinge ham til Noget, eller hevne sig paa ham, straffes Hovedmændene i saadant Oprør med Strafarbeide i mindst 3 Aar, og de øvrige Deltagere i Almindelighed med Strafarbeide i indtil 6 Aar; dog kan Straffen for disse sidste under formildende Omstændigheder bestemmes til Fængsel i anden Grad, og, hvis de ere Officerer, til Embeds Fortabelse.

§ 100.

Er Oprøret begaaet i Fjendens Nærhed, i Havsnød eller under andre Omstændigheder, som udkræve Krigslydighedens strengeste Haandhævelse, eller med væbnet Haand, eller har det været forbundet med Voldsomheder imod nogen Foresat, straffes Hovedmændene og Enhver, der har udøvet saadan Vold, med Livsstraf eller Strafarbeide i mindst 10 Aar og de øvrige Deltagere med Strafarbeide i mindst 6 Aar, eller efter Omstændighederne med Livsstraf.

§ 101.

Spillemand og Andre, som ved at tromme, pibe eller blæse give Tegn til Befordring af Oprøret, blive efter Omstændighederne at henregne til Hovedmænd.

§ 102.

For de Deltagere i Oprøret, som, medens Hensigten med det endnu ikke er opnaaet, og ingen Vold er udøvet og heller ingen anden Skade er sket, paa den Foresattes Befaling strax vende tilbage til Orden og Lydighed, nedsættes Straffen, hvis de ere Hovedmænd, til Strafarbeide i indtil 4 Aar, og ellers til Fængsel eller til Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 103.

Naar flere Krigsmænd i Forening vægre sig ved at efterkomme nogen dem af en Foresat given, den militære Tjeneste

vedkommende Befaling og, efter derpaa at være udtrykkelig opfordrede til Lydighed samt gjorde opmærksomme paa Følgerne, hvis de vedblive i Ulydighed, dog fortsætte deres Vægning, anses de skyldige i Oprør og straffes efter § 99 eller § 100. For de Deltagere, som paa ommeldte Opfordring strax vende tilbage til Lydighed, kan den for Ulydigheden forskyldte Straf nedsættes efter Krigsrettens Skjøn.

§ 104.

Have flere Krigsmænd forenet sig om at begaa Oprør imod en Foresat eller vise ham Ulydighed, er det Mytteri, og skulle Deltagerne, hvis den tilsigtede Forbrydelse ikke kommer til Udførelse, belægges med en Straf, der nærmer sig den, som vilde være forskyldt for den fuldbyrdede Forbrydelse, og kun under formildende Omstændigheder maa gaa ned til det Halve af samme. Naar Straffen ifølge denne Regel kan blive under Strafarbejde, skal den dog idetmindste være for Officerer Embeds Fortabelse, for andre Krigsmænd, hvis de ere Hovedmænd, Fængsel i anden Grad og ellers simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 4 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Har Mytteriet gaaet ud paa et særdeles farligt Oprør, som vilde have henhørt under § 100, kan Straffen for Hovedmanden stige til Livsstraf.

§ 105.

Den, som i en Forsamling af Krigsmænd enten opfordrer disse til Oprør eller Ulydighed, eller i den Hensigt at forlede til nogen af disse Forbrydelser med høi Røst eller Heftighed eller paa anden usømmelig Maade besværer sig over en Foresats Adfærd, i samme Hensigt fremfører anden Klage eller nogen Begjæring, eller foretager anden Handling, straffes, saafremt Forbrydelsen ikke kommer til Udførelse, paa samme Maade som Hovedmændene i et Mytteri.

§ 106.

Saadanne i en Forsamling af Krigsmænd foretagne Handlinger, som ere skikkede til at opvække Oprør eller Ulydighed (§ 105), medføre, naar det efter Omstændighederne dog ikke kan antages, at slig Virkning er tilsigtet, Fængsel eller Statsfængsel eller Strafarbejde i indtil 4 Aar.

§ 107.

Med samme Straf anses Enhver, som paa saadan Maade klager over Besværlighed eller Mangel, eller foretager anden Handling, at han har burdet kunne indse, at derved Misnøie kan udbredes i nogen Del af Krigsmagten, hvad enten Saadant er tilsigtet eller ei.

§ 108.

Naar flere Krigsmænd i Forening anvende Magt imod Skildvagter, Beskyttelsesvagter, Ronder, Patrouiller eller andre Poster eller Vagter, som ere og kunne kjendes at være i Udøvelse af Tjeneste, eller flere Krigsmænd forene sig om at anvende Magt imod dem, eller Nogen i en Forsamling af Krigsmænd opfordrer eller paa anden Maade søger at forlede til slig Magts Anvendelse, straffes de Skyldige efter Bestemmelserne i §§ 99, 101, 102, 104 eller 105. Øves der under de i § 100 nævnte Omstændigheder Vold mod Befalingsmændene for nogen foran nævnt militær Afdeling, kan Straffen bestemmes efter § 100.

§ 109.

Den, som kommer til Kundskab om et oprørsk Foretagende eller et Mytteri og ikke anmelder det samt, hvis dette ei kan ske betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre Forbrydelsens Udførelse, straffes i Fredstid med Fængsel og i Krigstid med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbejde i indtil 3 Aar. Officerer kunne efter Omstændighederne ogsaa i Fredstid anses med Embeds Fortabelse. Den, som forhindrer Forbrydelsen, forskaanes for Straf, skjøndt han har forsømt Anmeldelsen. Heller ikke straffes for unndladt Anmeldelse, naar de dog have søgt at hindre Forbrydelsen, den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede, i op- eller nedstigende Linie, Søkende, Ægtefælle, Fosterforældre eller Fosterbørn, med mindre Nogen af disse er den Skyldiges Foresatte.

Hovedmanden i et oprørsk Foretagende eller Mytteri kan, selv om han hindrer Forbrydelsens Udførelse, ikke fritages for Straf, men ikkun vente Nedsættelse i Straffen efter Krigsrettens Skjøn.

§ 110.

Træde Krigsfolk uden Befaling eller anden lovlig Grund egenmægtig sammen under Vaaben, eller samle de sig ombord paa lignende truende Maade, agtes de, naar intet andet Øiemed kan oplyses, skyldige i Forsøg paa Oprør. Oplyses det, at denne Forbrydelse ikke har været tilsigtet, straffes de med Fængsel, forsaavidt de ikke paa Grund af det lovstridige Øiemeds Beskaffenhed have forskyldt større Straf.

§ 111.

Tage flere Krigsmænd i Forening med væbnet Haand Del i Modstand imod den borgerlige Øvrighed, kan den efter de borgerlige Love forskyldte Straf efter Omstændighederne skærpes indenfor Grændserne af de for Oprør imod militære Foresatte givne Straffebestemmelser.

7de Kapitel.

Om andre Forbrydelser med Hensyn til Foresatte, Overmænd og Vagthavende.

§ 112.

Den, som tilsidesætter den skyldige Lydighed ved at handle imod, overskride eller undlade at opfylde nogen ham af sin Foresatte given, den militære Tjeneste vedkommende Befaling, ikke udfører en saadan uden Indvendinger eller unødvendigt Ophold eller ubeføiet modvirker nogen Tjenestebefaling, straffes, hvis han har handlet forsætlig og ikke efter andre Bestemmelser har forskyldt større Straf, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Er Forseelsen sket af Uagtsomhed, anvendes § 158.

Dersom den Skyldige negter at adlyde eller paa anden Maade tilkjendegiver, at han ikke vil adlyde, skal Straffen for saadan Ulydighed eller Opsætsighed være idetmindste simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse.

Ere med Ulydigheden forbundne særdeles skærpende Omstændigheder, saasom naar Forbrydelsen begaas af Flere, naar den Skyldige flere Gange forud er straffet for Ulydighed, naar

han i vigtige Tilfælde haardnakket vedbliver at negte Lydighed, eller naar Opsætsighed udvises i flere Krigsmænds Nærværelse, kan Straffen stige til Statsfængsel eller Strafarbeide i Fredstid i indtil 3 Aar og i Krigstid i indtil 6 Aar.

§ 113.

Den, som vægrer sig ved at deltage i Angreb paa Fjenden eller Forsvar mod samme eller i Havsnød, i Fjendens Nærhed eller under andre Omstændigheder, som gjøre Krigslydighedens strengeste Haandhævelse nødvendig, udviser nogen Ulydighed, der paa Grund af saadanne Omstændigheder medfører betydeligt Onde eller Fare for, at saadant kan opstaa, straffes med Embeds Fortabelse, Strafarbeide eller endog, fornemmelig naar betydeligt Onde virkelig foraarsages af Ulydigheden, med Livsstraf.

§ 114.

Den, som i Tjeneste eller i Anledning af Tjeneste forsætlig dræber sin Foresatte, skal have sit Liv forbrudt.

§ 115.

Den, som i Forbindelse med saadan Ulydighed, der er nævnt i § 113, overfalder sin Foresatte med Hug, Slag eller anden Vold, straffes med Strafarbeide ikke under 8 Aar eller Livsstraf.

§ 116.

Den, som ellers i Tjeneste eller i Anledning af Tjeneste over Vold mod sin Foresatte, skal, hvis saadan Vold har dennes Død til Følge, have sit Liv forbrudt eller efter Omstændighederne anses med Strafarbeide i mindst 6 Aar; hvis den udøvede Vold medfører Lemlæstelse eller nogen anden ikke mindre betydelig Skade (jfr. almindelig borgerlig Straffelov § 204), anses han med Strafarbeide i mindst 4 Aar eller med Livsstraf, og hvis ikke nogen saa betydelig Skade sker, med Strafarbeide i indtil 8 Aar eller under formildende Omstændigheder med ringere Straf, dog ikke under Fængsel i anden Grad.

Straf bortfalder ikke, om Gjerningen end udøves for at afværge et uretmæssigt Angreb af den Foresatte, naar dette Angreb ikke giver Grund til at befrygte, at det vil medføre Død, Lemlæstelse eller anden uoprettelig Skade, jfr. § 123.

Øver Nogen Vold imod sin Foresatte udenfor Tjenesten, og sli­g Vold ikke sker i Anledning af Tjenesten, skal han, hvis Forbrydelsen medfører Lemlæstelse eller nogen anden ikke mindre betydelig Skade, belægges med Straf­arbeide, og hvis ikke nogen saa betydelig Skade sker, med Fængsel i anden Grad eller Statsfængsel eller Straf­arbeide i indtil 4 Aar.

§ 117.

Den, som truer sin Foresatte med Vold, uden dog at forsøge paa at tilføie ham nogen saadan, straffes med Fængsel, og idetmindste med simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Under skærp­ende Omstændigheder, navnlig naar Truselen frem­føres i Tjenesten, kan Straffen stige til Statsfængsel eller Straf­arbeide i 4 Aar.

§ 118.

Begaas de i de to foregaaende Paragrafer omhandlede Forbrydelser mod en Overmand, der ikke er Foresat, anses den Skyldige med de sammesteds foreskrevne Straffe, dog at Straffen, hvis Forseelsen blot bestaar i Fremsættelse af Trusler, efter Omstændighederne kan nedsættes til de lavere Grader af Fængsel.

§ 119.

Tager Nogen Anledning af sin Overmands Forhold i Tje­nesten til at udfordre ham til Duel, skal han straffes med Fængsel i anden Grad eller Embeds Fortabelse.

§ 120.

Den, som i Tjenesten eller i Anledning af Tjenesten ud­skjælder sin Overmand eller paa anden ærefornærmende eller respektstridig Maade tiltaler eller omtaler ham, irettesætter eller dadler ham, knurrer mod ham eller paa anden Maade ytrer sin Misnøie mod ham, viser sig heftig eller trodsig mod ham, eller iøvrigt paa nogen Maade tilsidesætter den Overmanden skyldige Agtelse, straffes med Fængsel eller med Embeds eller Be­stillings Fortabelse, hvilken Straf under særdeles skærp­ende Omstændigheder, saasom naar grove Ærefornærmelser i Tje­nesten, ombord eller under Vaaben udvises mod en Foresat, kan stige til Statsfængsel eller Straf­arbeide i 3 Aar.

Den, som iøvrigt, naar han kommer i Berøring med Over­mænd, tilsidesætter den disse tilkommende Ærbødighed, eller som omtaler dem paa en ærefornærmende eller utilbørlig Maade, straffes med Fængsel.

§ 121.

Den, som forsætlig eller af Mangel paa pligtskyldig Agt­paagivenhed undlader at vise sin Overmand, som han er pligtig at kjende, eller som han iøvrigt kjender, de befalede Tegn paa Ærbødighed, straffes med Fængsel i første Grad; dog bør Straffen, naar Forseelsen ikke er forsætlig, den første Gang kun være Irettesættelse.

§ 122.

Ved Udmaaling af Straffen efter foranstaaende §§ 116 til 120 bliver der at tage Hensyn til den større eller mindre For­skjel i Tjenestegrad mellem den Fornærmede og den Skyldige. Som en skærp­ende Omstændighed bliver det at anse, naar For­brydelsen begaas af nogen Undergiven imod den Højestbefalende for nogen afsondret Del af Krigsmagten. Ligeledes anses det som en skærp­ende Omstændighed, naar Overmanden i de under §§ 119 til 121 nævnte Tilfælde tillige er Vedkommendes Fore­satte.

§ 123.

Ved Bestemmelse af Straffen efter §§ 114 til 120 bliver det at betragte som en særdeles formildende Omstændighed, hvis den Foresatte eller Overmanden ved at overskride Grænd­serne for sin Myndighed eller ved utilbørlig Behandling af Un­dermanden eller hans Nærmeste har egget til Forbrydelsen, eller han har fremkaldt den ved at indlade sig i upassende For­trolighed med Undermanden, og Krigsretterne bemyndiges endog, naar de dertil maatte finde tilstrækkelig Grund, til under anførte Omstændigheder at forandre Livsstraf til Straf­arbejde, dog i mindst 6 Aar, og iøvrigt at gaa nedenfor de bestemte Grændser for Straffen.

§ 124.

Den, som for høiere Foresatte fremfører en ugrundet Klage over sin Foresatte, straffes med Fængsel i første Grad, saa­fremt han ikke har forskyldt større Straf paa Grund af Kla­gens Indhold.

§ 125.

For Ulydighed, Vold, Trusel med Vold eller andre Fornærmelser mod Skildvagter, Beskyttelsesvagter, Ronder, Patrouiller (udsendte Fartøier) eller andre Poster eller Vagter, der ere og kunne kjendes at være i Udøvelse af Tjeneste, saavel som for Tilsidesættelse af den dem skyldige Agtelse, anvendes Straffene i de foranstaaende §§ 112, 113, 116, 117 eller 120, jfr. 123; dog kan Straffen for mindre betydelig Vold under formildende Omstændigheder nedsættes indtil Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Naar mod en Skildvagt eller anden Post, som i Fjendens Nærhed er udstillet for at sikke mod fjendtligt Overfald, eller mod Udkig eller Roergænger udøves saadan Vold, at Posten kommer til at staa ledig, eller at paa anden Maade Krigsmagten (Skibet) udsættes for øiensynlig Fare, kan anvendes Strafarbejde indtil paa Livstid eller endog Livsstraf.

§ 126.

Krigsfanger blive for Ulydighed, Vold, Trusel med Vold og Tilsidesættelse af Agtelse mod de Befalingsmænd, under hvis Tilsyn de ere stillede, og imod Vagter at straffe efter §§ 112, 116, 117 og 120, jfr. 123.

8de Kapitel.

Om Forbrydelser med Hensyn til Undergivne og Undermænd.

§ 127.

Naar nogen Foresat tillader Undergivne at begaa en Forbrydelse, anses han med den for samme bestemte Straf, og han kan derhos efter Omstændighederne straffes med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 128.

Den Foresatte, som lader det mangle enten paa tilbørlig Opsigt med Undergivne for at forhindre Forbrydelser af dem, eller, naar saadanne ham vitterlig ere i Værk, paa hensigtsvarende Foranstaltninger eller behørig Kraft til at forebygge eller standse Udøvelsen af samme, straffes, forsaavidt ikke for

enkelte Tilfælde en større Straf er bestemt, med Fængsel; dog kan en Officer, naar han i vigtige Tilfælde gjør sig skyldig i grov Tilsidesættelse af sin Pligt i ommeldte Henseende, straffes med Embeds Fortabelse.

§ 129.

Den Foresatte, som ikke drager sine Undergivne tilbørlig til Ansvar for de af dem begaaede Forbrydelser ved enten at lade dem tiltale eller selv at paalægge dem den forskyldte Straf, forsaavidt han dertil er berettiget, eller ved at anmelde Forbrydelsen til vedkommende høiere Foresatte, eller som ulovlig forskaaner Undergivne for ikjendt Straf, anses med Fængsel. En Officer kan i vigtigere Tilfælde, eller naar han oftere befindes i samme Brøde, straffes med Embeds Fortabelse.

§ 130.

Den, som belægger nogen Undermand med Straf, uagtet Myndighed dertil ikke tilkommer ham, eller overskrider Grændserne for sin Straffemyndighed, eller iøvrigt ulovligt lader nogen Straf fuldbyrde, eller paa anden Maade misbruger sin Myndighed til Undermænds Forurettelse ved Afstraffelse eller Fængsling, straffes, saafremt han ikke efter den borgerlige Straffelov har forskyldt større Straf, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 131.

Den, som ulovlig slaar eller paa lignende Maade øver personlig Vold imod Undermænd, skal straffes med Fængsel, og Straffen skal, hvis Undermanden ikke ved sit opirrende Forhold har egget til Forbrydelsen, idetmindste være Vagtarrest i 30 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Udarter saadan Vold til egentlig Mishandling, eller er der andre særdeles skærpene Omstændigheder tilstede, anses den Skyldige med Fængsel i anden Grad eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse, saafremt han ikke efter den borgerlige Straffelov har forskyldt større Straf.

Den høiere Foresatte, som er tilstede ved saadan ulovlig Medfart imod sine Undergivne og ikke strax skrider ind for at standse den, behandles efter Reglen i § 127.

Den, som ulovlig truer sin Undermand med Vold uden dog at forsøge paa at tilføie ham nogen saadan, straffes, forsaavidt han ikke efter andre Bestemmelser har forskyldt høiere Straf, med Fængsel.

§ 132.

Bestemmelserne i § 131 komme ikke til Anvendelse, naar det bliver nødvendigt at anvende legemlig Magt eller Trusel herom imod en Undermand for under Fægtning, i Havsnød, under Oprør eller andre Omstændigheder, som udkræve Krigslydighedens strengeste Haandhævelse, at tvinge en ulydig Undergoven til ufortøvet at efterkomme Befalinger, som sigte til at forhindre eller standse Flugt, Oprør, Plyndring, Voldsomheder eller andre grove Forbrydelser, til at værne om Skib og Besætning eller iøvrigt i yderste Nød og paastrængende Fare gives for at afvende Ulykke eller fremme Krigens Øiemed. Magt kan i disse Tilfælde lovlige anvendes, og den Skyldige, som derved kommer til Skade eller endog omkommer, tager Skade for Hjemgjæld eller ligger paa sine Gjæringer.

Heller ikke er det Myndigheds Misbrug, hvis en Overmand, naar flere menige Krigsmænd i Forening gjøre sig skyldige i Forhaanelser mod ham, truende Sammenstimlinger eller andre grove Forseelser, og ikke paa Befaling vende tilbage til Lydighed, søger at skaffe sine til øieblikkelig at gjenoprette Lydighed og Orden sigtende Befalinger Virkning ved paa Stedet at anvende Magt.

Den, der har været i noget af de i denne Paragraf omhandlede Tilfælde, bør derom afgive Melding, for at Sagen kan undersøges, og viser det sig herved, at der af Overmanden er anvendt haardere Tvangsmidler, end til Øiemedets Opnaelse kunde anses nødvendigt, bliver det at undersøge, om dette efter Omstændighederne bør tilregnes som forsætligt eller uagtsomt. I sidste Tilfælde idømmes der ham en passende Fængselsstraf.

§ 133.

Den, som krænker en Undermands Ære ved ubeføiet at tillægge ham Handlinger, der vilde gjøre ham uværdig til eller nedsætte ham i Medborgeres Agtelse, straffes med Fængsel. Samme Straf er anvendelig paa den, som med Ukvemsord, Skjældsord eller anden upassende Adfærd forhaaner en Undermand.

§ 134.

Ved Bestemmelsen af Straffen efter § 133 eller § 131 bliver det en skærpene Omstændighed, naar den utilbørlige Adfærd er udvist mod Nogen, som var i beruset Tilstand.

§ 135.

Den, som undlader at uddele eller lade uddele til sine Undergivne i rette Tid, eller forsætlig fordeler paa urigtig Maade Lønning, Fødemidler, Klædningsstykker, Krigsbytte eller andre Gjenstande, som tilkomme dem, eller ulovlig afkorter Noget deri, straffes med Fængsel. I Gjentagelsestilfælde eller under andre skærpene Omstændigheder kan den Skyldige straffes med Embeds- eller Bestillings Fortabelse.

Sker det i egennyttig Hensigt, skal den Skyldige dømmes idetmindste til Embeds eller Bestillings Fortabelse, og under skærpene Omstændigheder, saasom naar Forbrydelsen foregaar paa en saadan Maade, at det maa kunne indses, at den lettelig kan lede til Mytteri, kan Straffen stige til Strafarbejde i 6 Aar.

§ 136.

Den, som paalægger sine Undergivne mere Tjeneste, end tilladt er, ulovlig fritager nogen af dem for Deltagelse i Tjeneste, ikke iaagtager den Rækkefølge, hvori de Undergivne skulle beordres til Tjeneste, holder nogen af dem tilbage i Tjenesten, efter at han er berettiget til at afskediges eller hjemsendes, ulovlig begunstiger nogen af dem med Hensyn til Afsked eller Hjemsendelse eller misbruger sin Stilling til at paalægge dem Arbejde til sin private Nytte, til at befale dem til Forretninger, som han ikke i Tjenestens Medfør kan paalægge, til at forbyde dem Handlinger, som han ikke tjenstmæssig er beføiet til at forhindre dem fra, eller til at indskrænke deres lovlige Frihed med Hensyn til Udøvelsen af de almindelige borgerlige Pligter og Rettigheder, saasom til at forbyde dem at deltage i offentlige Valghandlinger, straffes med Fængsel. I Gjentagelsestilfælde eller under andre skærpene Omstændigheder kan en Officer dømmes til Embeds Fortabelse.

§ 137.

Den, som af sine Undergivne fordrer eller paa anden Maade misbruger sin Myndighed til af dem at tilvende sig Skjænk

eller Gave eller anden ulovlig Fordel, straffes med Embeds eller Bestillings Fortabelse, dog kan Straffen under særdeles formildende Omstændigheder første Gang bestemmes til Fængsel. Har den Skyldige betjent sig af nogen Slags Trusel for at tilvende sig en saadan ulovlig Fordel, kan, forsaavidt den borgerlige Straffelov ikke medfører større Straf, med Embeds eller Bestillings Tab forbindes for en Officér Fæstningsarrest og for en Underofficer Fængsel.

§ 138.

Den, som forleder sine Undergivne til at gjøre Udgifter, der ikke paaligge dem, i Øiemed, som staa i Forbindelse med Tjenesten, eller under Foregivende af saadant Øiemed, straffes, hvis det sker i egennyttig Hensigt, efter § 137 og anses ellers med Fængsel i første Grad.

§ 139.

Den, som uden nærmeste Foresattes Tilladelse enten modtager nogen Gave af sine Undergivne eller sine Undermænd af samme Afdeling, uden at dog Gjerningen indbefattes under § 137 eller kan anses som Bestikkelse, eller laaner Penge af dem, ligesom den, der benytter sin Stilling til at formaa dem til at indgaa for sig andre Forbindtigheder, som kunne være dem til Tab eller virke til Skade for det gjensidige Tjenesteforhold, eller indlader sig med dem i upassende, for Stillingens Anseelse skadelige Forbindelser, straffes med Fængsel i første Grad. Gjør en Officer sig skyldig i nogen af de nævnte Handlinger i Forhold til Underofficerer eller menige Krigsmænd, eller en Underofficer i Forhold til Menige, kan Straffen efter Omstændighederne og især i Gjentagelsestilfælde bestemmes for en Underofficer til Bestillings Fortabelse, hvormed kan forbindes Fængselsstraf, og for en Officer til Fængsel i anden Grad eller Embeds Fortabelse.

§ 140.

Den Foresatte, der ved Trusel om skadelige Følger eller ved andre uberettigede Midler søger at afholde Undergivne fra at fremsætte eller forfølge Besværinger, eller som undertrykker eller søger at undertrykke en til ham tjenstlig afgiven Besvæ-

ring, som han var forpligtet til at undersøge eller fremme, straffes med Fængsel eller i Gjentagelsestilfælde efter Omstændighederne med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

9de Kapitel.

Om saadanne Misbrug af den militære Magt eller Myndighed, som ikke angaa Forholdet mellem Overmænd og Undermænd.

§ 141.

Den Befalingsmand, som ulovlig og navnlig med Tilside-sættelse af Grundlovens § 89 anvender den under ham staaende væbnede Magt imod en Forsamling af Mennesker, straffes med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Befaler han Angreb med Vaaben mod Forsamlingen, kan Straffen stige til Statsfængsel eller Strafarbejde i 3 Aar.

Har det været aabenbart, at han har været ubeføiet til den væbnede Magts Anvendelse, og Nogen kommer til Skade eller omkommer, bliver det at undersøge, om disse Følger efter Omstændighederne bør tilregnes Befalingsmanden som forsætlige eller uagtsomme, og hvis i saa Tilfælde de borgerlige Love lede til større Straf for Følgerne, skal saadan Straf paalægges. Ogsaa bliver større Straf at idømme, naar samme er forskyldt paa Grund af det lovstridige Øiemed.

§ 142.

Den Befalingsmand, som ikke standser med Fjendtlighederne, efter at han er underrettet om, at Fred, Vaabenstilstand, Vaabenhvile eller Kapitulation er afsluttet, eller uden høiere Befaling angriber med den ham underordnede væbnede Magt nogen forbunden eller anden venskabelig Krigsmagt, eller med samme falder ind paa en venskabelig Magts Territorium og der udøver nogen Fjendtlighed, skal, naar det ikke sker til nødvendigt Forsvar, efter at han først selv er bleven angreben, anses med Embeds Fortabelse eller høiere Straf, der under særdeles skærpene Omstændigheder, og fornemmelig naar noget betydeligt Onde bliver Følge af Forbrydelsen, endog kan stige til Livsstraf.

§ 143.

Benytter Nogen et falsk Foregivende om militær Myndighed til at begaa en Forbrydelse, for hvilken han bliver at straffe efter de borgerlige Love, kommer dette ei alene i Betragtning ved Bestemmelsen af den efter disse Love forskyldte Straf, men denne kan endog, saafremt dens Natur tilsteder det, under særdeles skærpende Omstændigheder forøges med et Tillæg, som dog ikke maa overstige den halve Del af Straffens høieste Grad.

§ 144.

Naar Skildvagter eller andre Poster, Kvartermestre eller Bedstemænd paa Fartøier, Vagter, Patrouiller eller udsendte Fartøier misbruge denne deres Stilling til at øve Vold mod Nogen eller iøvrigt fornærme eller ulovlig anholde Nogen, skal den Skyldige, saafremt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører høiere Straf, anses med Fængsel.

§ 145.

Bestemmelserne i § 144 komme ikke til Anvendelse, naar Skildvagter, andre Poster, de Befalende paa udsendte Fartøier, Vagter eller Patrouiller indskrænke sig til at anholde den, der med Skjældsord eller paa anden Maade fornærmer dem, eller naar de bruge deres Vaaben mod den, der voldelig overfalder dem eller gjør dem Modstand eller overtræder de af dem i Tjenestens Medfør givne Befalinger, og den Skyldige, som derved kommer til Skade eller omkommer, tager Skade for Hjemgjæld og ligger paa sin Gjerning.

§ 146.

Den, som i Krigstid uden lovlig Grund øver Vold imod, mishandler eller dræber Krigsfanger eller andre fremmede Undersaatter, belægges med de almindelige Straffe for personlig Vold eller Drab; som en skærpende Omstændighed bliver det at anse, naar Forbrydelsen er udøvet imod Syge, Saarede eller Personalet ved Krigshospitaler og Ambulancer.

§ 147.

Den, som udenfor Reglerne om Krigsbytte bemægtiger sig Ting, der tilhøre de af ham tagne Krigsfanger, eller som under-

slaar noget saadant af ham gjort Bytte, som tilfalder Staten eller bør komme til Deling, skal anses med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 148.

Naar Nogen i egennyttig Hensigt paa Kamppladsen fratager en Falden Noget, berøver eller aftvinger en Syg eller Saaret Noget paa Kamppladsen, paa Marchen, under Transporten eller paa Lasarethet eller handler paa lignende Maade imod en Krigsfange, der er betroet til hans Bevogtning, skal dette betragtes som en særdeles skærpende Omstændighed ved Bestemmelsen af den Straf, der er forskyldt efter Gjerningens Beskaffenhed. Udøves Grusomheder imod den Saarede i det Øie med at udplyndre ham, kan bemeldte Straf forøges med et Tillæg af indtil det Halve af Straffens høieste Grad.

§ 149.

Den, som i et fjendtligt Land uden udtrykkelig Tilladelse af vedkommende Befalingsmand eller endog mod givet Forbud med aabenbar Magt eller Trusel om Magt fratager eller aftvinger Besidderen og tilegner sig rørligt Gods, som tilhører den fjendtlige Stat eller dennes Indbyggere, straffes, naar Handlingen ikke gaar ind under Bestemmelserne i §§ 147, 148, 152 eller 153, for Plyndring med Fængsel i 2den Grad eller større Straf indtil Strafarbeide i 6 Aar. Sker Plyndringen af Flere i Forening, kan Straffen for Hovedmændene stige til Strafarbeide i 10 Aar.

§ 150.

Den, som under saadan Plyndring dræber Nogen eller tilføier ham en Legemsskade af den Art, som omhandles i borgerlig Straffelov § 204, straffes efter de borgerlige Love om Drab eller Røveri.

§ 151.

Naar Nogen i fjendtligt Land stjæler eller raner Gods, der tilhører den fjendtlige Stat eller dennes Indbyggere, straffes han med Fængsel eller større Straf indtil Strafarbeide i 4 Aar. Skal Nogen dømmes efter denne Paragraf, eller bliver Nogen, som er dømt efter samme, senere tiltalt for Tyveri eller Ran, komme Reglerne om gjentaget Tyveri ikke til Anvendelse.

§ 152.

Den, som i fjendtligt Land, uden at Handlingen retfærdiggjøres ved Nødvendighed, paa en aabenbar Maade egenmægtig tilvender sig fra Landets Indbyggere Fødemidler til Brug for sig selv eller den Afdeling af Krigsmagten, hvortil han hører, eller for de til samme hørende Heste, eller andre Livsfornødheder til Afhjælpning af Savn paa saadanne, straffes, naar der ved ingen personlig Vold er udøvet, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

Udøves derved Vold imod nogen Person, kan Straffen skærpes indenfor Grændserne af Straffen for Plyndring.

§ 153.

Den, som ulovlig paalægger og inddriver Krigsbeskatninger eller inddriver Mere deraf, end han er beføiet til, straffes, naar det ikke sker i egennyttig Hensigt, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Udøves derved personlig Vold eller trues dermed, kan Straffen skærpes indenfor Grændserne af Straffen for Plyndring. Sker Forbrydelsen i egennyttig Hensigt, betragtes Gjærningen som Plyndring.

§ 154.

Den, som egenmægtig, og uden at Handlingen retfærdiggjøres ved Nødvendighed, affordrer et Lands Indbyggere fri Befordring eller tager fremmede Befordringsmidler i Brug, straffes med Fængsel.

§ 155.

Den, som misbruger den militære Magt til forsætlig at ødelægge eller beskadige fremmed Eiendom, anses, om det end sker i fjendtligt Land, med den Straf, som de borgerlige Love fastsætte for slige Gjærninger, forsaavidt ikke for særlige Tilfælde en egen Straf er bestemt i de militære Love. Dog, dersom den, der ubeføiet foretager en saadan Handling, har havt rimelig Anledning til at anse sig berettiget til samme, skal Straffen kunne nedsættes eller endog aldeles bortfalde.

§ 156.

Øves Voldsomheder mod Nogen, der er sat under militær Beskyttelse, eller røves, stjæles, ødelægges eller beskadiges Gods under lige Varetægt, og denne Beskyttelse har været Gjærnings-

manden vitterlig, skal det betragtes som en særdeles skærpene Omstændighed, og Straffen maa i intet Tilfælde være under Fængsel i anden Grad.

§ 157.

Hvad Nogen ved Misbrug af den militære Magt eller Myndighed tilvender sig eller Værdien deraf, skal, forsaavidt ingen dertil Berettiget udfindes, tilfalde Statskassen.

10de Kapitel.

Om Tilsidesættelse af militære Pligter i Almindelighed eller i visse Forhold.

§ 158.

Den, som handler imod, forsømmer eller ialtfald ikke med den tilbørlige Nøiagtighed efterkommer de ham efter almindelige Reglementer eller Anordninger, Krigsvæsenet vedkommende, efter særlige Forskrifter eller ifølge Forholdets Natur paaliggende Pligter, straffes, forsaavidt ingen anden særskilt Straf er fastsat for den begaaede Brøde, med Fængsel. Har en Officer derved viist stor Letsindighed eller Skjødesløshed med Hensyn til vigtige Pligter, Mangel paa Mod eller mandig Bestemthed, eller høi Grad af Mangel paa tilbørlig Indsigt til rigtig Bedømmelse af indtrædende Forhold, straffes han med Embeds Fortabelse.

Er ved den omhandlede Brøde foraarsaget noget stort Onde, som har maattet kunne forudses, eller opstaaet øiensynlig Fare for saadant Onde, kan Straffen stige til Statsfængsel eller Strafarbejde i 3 Aar.

§ 159.

Den, som enten afgiver urigtige Meldinger, Attester eller Beretninger i Tjenestesager, befordrer dem videre, uagtet det var hans Pligt at undersøge dem, eller fører urigtige Lister, Ruster, Ruller eller Bøger, straffes, forsaavidt andre Bestemmelser ikke medføre større Straf, hvis det sker af Skjødesløshed, med Fængsel, og hvis det sker forsætlig, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Saafremt saadan forsætlig Gjærning enten øves i bedragerisk Øiemed, eller den er

forbunden med andre ikke mindre skærpende Omstændigheder, kan Straffen stige til Strafarbejde i 4 Aar.

§ 160.

Den, som forglemmer, urigtig uddeler eller til Uvedkommende aabenbarer Løsen (Parol, Feltraab) eller Tegn, straffes ligesaavel som den, der iøvrigt til Uvedkommende aabenbarer, hvad der bør holdes hemmeligt, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse, forsaavidt andre Bestemmelser ikke lede til høiere Straf, jfr. §§ 64 og 79.

§ 161.

Den, som egenmægtig tiltager sig nogen Befalingsret, der ikke lovlig tilkommer ham, straffes, naar Gjerningen ikke ifølge andre Bestemmelser medfører anden Straf, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 162.

Naar Krigsmænd uden Foresattes Tilladelse enten indtræde i indbyrdes Foreninger, som angaa deres Tjenesteforhold eller politiske Sager, eller møde i Forsamlinger af Krigsmænd for at raadslaa om slige Anliggender, eller naar de, uagtet et af deres Foresatte udstedt særligt Forbud, deltage i en politisk Forening af civile Medborgere eller i en politisk Forsamling af disse, straffes de, forsaavidt de ikke paa Grund af et lovstridigt Øiemed have forskyldt større Straf, med Fængsel, eller hvis de ere Officerer, efter Omstændighederne med Embeds Fortabelse.

§ 163.

Den, som af Uforsigtighed tilføier Nogen Skade med Krigsvaaben, straffes med Fængsel i første Grad, saafremt han ikke efter de borgerlige Love har forskyldt større Straf.

§ 164.

Den, som anvender Tvang eller andre ulovlige Midler for at formaa Nogen til at lade sig hverve eller paatage sig ny Tjenestetid, straffes, saafremt Gjerningen ikke efter sin øvrige Beskaffenhed medfører høiere Straf, med Fængsel, og idetmindste med simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse.

§ 165.

Den, som ved nogen ulovlig Handling søger at virke til, at en Værnepligtig kan befri for den ham paahvilende Værnepligt, skal, saafremt Gjerningen ikke ifølge sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, anses, hvis han er Officer, med Embeds Fortabelse og, hvis han er Underofficer eller Menig, med Fængsel i anden Grad.

§ 166.

Den Officer, som bryder Arrest, straffes med Fængsel og idetmindste med Vagtarrest i 1 Maaned eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse eller med Embeds Fortabelse, hvilken sidstnævnte Straf altid anvendes, naar en Officer anden Gang bryder en Arrest, hvori han ikke har været under Bevogtning. Brydes Arrest af andre Militære, straffes de med Fængsel i første Grad.

§ 167.

Naar en Officer, der er kommen i fjendtligt Krigsfangenskab, uden vedkommende Ministers Tilladelse modtager Frigivelse paa Æresord paa det Vilkaar ikke mere at tjene mod Fjenden, straffes han med Embeds Fortabelse. Med samme Straf og efter Omstændighederne tillige med Fæstningsarrest straffes den Officer, der bryder Æresord, paa hvilket han af Fjenden er sat paa fri Fod.

§ 168.

Naar Skildvagter eller andre Poster, Vagter, Patrouiller (udsendte Fartøier) eller Beskyttelsesafdelinger forsætlig tilstede Nogen at begaa en saadan Forbrydelse, som de i ommeldte deres Stilling have at forhindre, straffes den Skyldige, som om han selv havde begaaet Forbrydelsen.

§ 169.

Den Skildvagt eller anden Post, der stjæler Gods, som han er sat til at bevogte, straffes som for grovt Tyveri efter den borgerlige Lovgivning. Egner Forbrydelsen sig ikke til en høiere Straf end 1 Aars Strafarbejde, anvendes en militær Straf, som ikke maa være mildere end 4 Gange 5 Dages strengt Fængsel paa Vand og Brød.

§ 170.

Paa samme Maade, som i § 169 bestemt, straffes den, der stjæler af Gods, som han, medens det føres fra Sted til andet, er beordret til at ledsage og bevogte.

§ 171.

Naar en Skildvagt eller anden Post eller Patrouillerende, uden at forse sig imod § 169 eller § 170, begaar et Tyveri, medens han saaledes er i Udøvelse af Tjeneste, skal dette betragtes som en skærpente Omstændighed, og Straffen skal, forsaavidt den efter de øvrige Love om Tyveri kan gaa ned under Strafarbejde, dog idetmindste være Fængsel i anden Grad.

§ 172.

Naar Nogen, uden at blive strafskyldig efter §§ 169, 170, 171, 190 eller 193, begaar Tyveri i den Kaserne eller anden Bygning, hvori han af det Offentlige er bleven indkvarteret, paa det Skib eller andet Sted, hvor han udfører nogen Tjenesteforretning, eller benytter den Leilighed, som gives ved Forsamlinger af Krigsfolk i Tjeneste, paa Marche eller under andre slige Omstændigheder, til at bestjæle nogen til Krigsmagten henhørende eller i dens Følge værende Person, skal Saadant tages i Betragtning til Straffens Forhøielse indenfor de lovbestemte Grændser, og Straffen skal, forsaavidt den efter Gjeringens øvrige Beskaffenhed kan gaa ned under Strafarbejde, dog idetmindste være simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage.

Under §§ 171 og 172 høre ikke saadanne Tyverier, som paa Grund af deres ringe Strafverdighed ikke skulle paatales af det Offentlige uden efter den Forurettedes Begjæring.

§ 173.

Den, som er Befalingsmand for en Vagt, en Forpost, et udsendt Fartøi eller anden til lignende Tjeneste beordret Del af Krigsmagten og egenmægtig forlader sin Post, er saa beskjenket paa samme, at han ikke kan iagttage sine Pligter, eller forsømmer, hvad der særlig er ham paalagt at varetage, uden at dette dog sker ved en Gjerning, som efter sin øvrige Beskaffenhed medfører større Straf, straffes med Fængsel, i de

to førstnævnte Tilfælde mindst med simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 10 Dage eller en i Strengthed tilsvarende Straf eller under skærpente Omstændigheder med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 174.

Den Skildvagt, Udkig, Roergænger eller anden Posthavende, som egenmægtig forlader sin Post, sover paa den eller paa samme er saa beskjenket, at han ikke kan iagttage sine Pligter, straffes med Fængsel og i Reglen mindst med simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse.

§ 175.

Foregaa de i §§ 173 og 174 ommeldte Pligtovertrædelser under saadanne Omstændigheder, at noget særdeles Onde maatte kunne befrygtes af dem eller endog virkelig er opstaaet, skal Straffen ikke være under Fængsel i anden Grad og kan stige til Statsfængsel eller Strafarbejde i 3 Aar, og, hvis det er i Fjendens Nærhed, kan der anvendes Strafarbejde indtil paa Livstid eller endog Livsstraf.

§ 176.

Den Skildvagt, Udkig eller anden Post, som, hvor det Modsatte ikke udtrykkelig er tilladt eller befalet, sætter eller lægger sig ned eller som fjerner sig fra Posten længere end tilladt, dog uden ganske at forlade den, ligesom Enhver, der paa Post eller Vagt overtræder andre Regler, som ere givne til at bevirke Orden og Paapassenhed under Post og Vagttjenesten, straffes med Fængsel i første Grad.

§ 177.

Den, som uden Tilladelse forlader Vagt, Skib eller Fartøi, eller, naar han har havt Tilladelse dertil, ikke igjen indfinder sig i rette Tid, straffes i Almindelighed, saafremt han ikke har forskyldt høiere Straf efter §§ 173, 174 eller 175, med Fængsel i første Grad, men under skærpente Omstændigheder kan der anvendes større Straf, dog under Strafarbejde. Sker det i Fjendens Nærhed, kan Straffen stige til Strafarbejde i 4 Aar.

§ 178.

Den, som beruser sig i Tjeneste, eller naar Tjeneste ham vitterlig forestaar, saa han derved enten sætter sig ud af Stand til at overtage samme eller kommer beruset i Tjeneste, straffes, forsaavidt han ikke har forskyldt større Straf efter § 175, med Fængsel eller under skærpene Omstændigheder med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 179.

For Drukkenskab, som ikke henhører under Bestemmelserne i §§ 173—175 eller 178, anvendes, naar samme enten giver Anledning til nogen Uorden eller Forargelse eller finder Sted inden Skibsborde, Fængsel i første Grad; dog skal Straffen med Hensyn til Underofficerer og menige Krigsmænd ikke gaa over simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 2 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Jfr. § 184.

§ 180.

Korporaler, Underkorporaler eller Menige og med disse Klasser Ligestillede, som uden Tilladelse pantsætte eller afhænde eller forsætlig fordærve eller forkomme de dem selv tilhørende, men for Tjenesten bestemte Munderingsstykker eller andre lignende Gjenstande, der leveres eller godtgjøres dem, eller som uden Anmeldelse pantsætte eller afhænde de øvrige dem tilhørende Gjenstande, hvormed de skulle være forsynede, straffes med Fængsel i første Grad, ligesom samme Straf efter Omstændighederne, og navnlig i Gjentakelsestilfælde, kan anvendes, naar de afhænde Brød eller andre leverede Fødemidler imod Forbud, der efter de tilstedeværende Forhold er anset nødvendigt; dog skal Straffen, naar ingen særdeles skærpene Omstændigheder ere tilstede, ikke være over simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 3 Gange 5 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse.

§ 181.

Den, som lader sig finde i ureglementeret, uordentlig eller urenlig militær Paaklædning, med upudsede Vaaben eller utilstrækkelig rengjort Hest, naar der ikke har manglet Tid til at iagttage tilbørlig Orden, eller gjør sig skyldig i andre lignende Uordener, straffes med Fængsel i første Grad; dog bør Straffen, naar ingen særdeles skærpene Omstændigheder ere til-

stede, og han ikke ellers har været straffet i sin Militærtjeneste, ikke overgaa Vagtarrest, første Gang i 1 Dag, anden Gang i 2 Dage, tredie Gang i 4 Dage eller andre Fængselsstraffe af lige Størrelse.

§ 182.

Den, som overtræder de givne Bestemmelser om Tilstedeværelse i Kvarteret om Natten, straffes med Fængsel i første Grad; dog bør Straffen, naar ingen særdeles skærpene Omstændigheder ere tilstede, og han ikke ellers har været straffet i sin Militærtjeneste, ikke overgaa Vagtarrest første Gang i 2 Dage, anden Gang i 4 Dage og tredie Gang i 8 Dage eller andre Fængselsstraffe af lige Størrelse.

§ 183.

Den, som iøvrigt forser sig imod den militære Disciplin og Orden, saasom forstyrrer ved Slagsmaal, Fornærmelser eller andre Handlinger det fredelige og kammeratlige Forhold, som bør finde Sted imellem Krigsmænd, eller gjør sig skyldig i Trusler eller anden upassende Adfærd imod Vært eller Husfolk i det Kvarter, hvori han er indlagt, i forbudt Spil, i nogen offentlig Uorden eller Forargelse eller i nogen anden for en Krigsmand usømmelig Opførsel eller ikke iagttager den fornødne Forsigtighed for at undgaa Fornærmelser, straffes med Fængsel, forsaavidt Gjærningen ikke paa Grund af sin øvrige Beskaffenhed medfører høiere Straf.

§ 184.

Hvis en Officer ved at give Anledning til grove Uordener eller Forargelse, ved at udsætte sig for en Behandling, som er uforenelig med hans Stands Ære, ved at behandle paa en saadan Maade en anden Officer, ved Drikfældighed eller andre Udsvævelser eller paa anden Maade gjør sig uværdig til den Agtelse, hvoraf han efter sin Stilling bør være i Besiddelse, dømmes han til Embeds Fortabelse.

§ 185.

Krigsfanger, som overtræde de særlige reglementariske Regler, der maatte foreskrives dem, straffes med Fængsel.

11te Kapitel.

Om Forbrydelser med Hensyn til Krigsmagtens Penge og Gods.

§ 186.

Den, som udenfor de Tilfælde, hvor Pligt dertil maatte opfordre, forsætlig enten sætter Ild paa bemanded Krigsfartøi eller ved at foraarsage dets Stranding, ved Paaseiling eller paa anden sliig Maade forvolder dets Undergang eller stor Fare derfor, straffes med Strafarbeide i mindst 8 Aar eller Livsstraf.

Sker Saadant af Skjødesløshed, Ukyndighed eller aabenbart urigtigt Skjøn over Forholdene, straffes han med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

§ 187.

Den, som ellers forsætlig, uden at Pligt dertil opfordrer, ved Anvendelse af en Mine eller andre Kraftudviklingsmidler ødelægger Krigsmagten tilhørende Ting, straffes, ligesom naar han sætter Ild paa dem, efter de borgerlige Love om Brandstiftelse, og Straffen skal ingensinde være mindre, end nedenfor bestemmes for den, som paa anden Maade ødelægger Krigsmagtens Ting. Under skærpene Omstændigheder, navnlig naar Befæstningsværker, Tøihuse, Krudttaarne eller Depoter for større Beholdninger af Udrustningsgjenstande eller Magasiner for Livsfornødenheder ødelægges, kan Straffen, især om Nogen derved omkommer, stige til Livsstraf.

Den, som paa anden Maade end foran nævnt forsætlig imod Pligt ødelægger eller fordærver Krigsmagten tilhørende Ting, straffes, naar Tilfældet ikke henhører under § 193 eller § 195, med Fængsel eller høiere Straf indtil Strafarbeide i 3 Aar.

§ 188.

Den, som af Skjødesløshed, Ukyndighed eller aabenbart urigtigt Skjøn over Forholdene ødelægger eller fordærver Krigsmagten tilhørende Ting, straffes, saafremt han ikke efter andre Bestemmelser har forskyldt større Straf, og Tilfældet heller ikke henhører under § 196, med Fængsel.

§ 189.

Den, som forfalsker Ammunition eller Krigsredskab paa saadan Maade, at Vaabnets Brug bliver farlig, eller dets Virk-

ning forringes, straffes med Fængsel i anden Grad eller større Straf indtil Strafarbeide i 4 Aar. I Krigstid kan Straffen, naar Forfalskningen i væsentlig Grad vil forringe Krigsmagtens Kampdygtighed, stige til Strafarbeide paa Livstid eller endog Livsstraf. Hvis som Følge af den omhandlede Forbrydelse Menneskers Liv eller Helbred udsættes for Fare, straffes han med Strafarbeide i mindst 4 Aar eller endog, hvis Nogen omkommer, med Livsstraf.

§ 190.

Den, som stjæler Krigsmagten tilhørende Ting, der befindes paa dens Værfter, Værksteder, Skibe, Fæstningsværker, Tøihuse, Munderingskamre, paa Transportvogne eller andre sædvanlige eller midlertidige Opbevaringssteder, straffes, naar Forbrydelsen ikke henhører under § 193, med Fængsel, dog ikke under simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 4 Gange 5 Dage eller med større Straf indtil Strafarbeide i 3 Aar, forsaavidt han ikke maatte have forskyldt høiere Straf efter de øvrige Love om Tyveri, i hvilket sidste Tilfælde han anses med saadan høiere Straf, og Tyveriets Gjenstand tages i Betragtning som en skærpene Omstændighed.

§ 191.

Den, som forbruger, forsætlig forkommer, pantsætter, afhænder eller paa anden Maade underslaar Krigsmagten tilhørende Penge eller Gods, som han i Tjenestens Medfør har modtaget under Opsyn, Forvaring, Forvaltning, til Bearbejdelse eller i andet Øiemed, dog ikke til egen Benyttelse (jfr. § 195), straffes efter den borgerlige Straffelovs Bestemmelse om saadant Forhold, dog en Officer mindst med Embeds Fortabelse og en Underofficer eller menig Krigsmand mindst med simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 4 Gange 5 Dage.

§ 192.

Paa samme Maade, som i § 191 bestemt, straffes ogsaa den, der forfalsker det modtagne Gods. Hvis den Skyldige har burdet kunne indse, at som Følge af saadan Forbrydelse Menneskers Liv eller Helbred udsættes for Fare, anses han med Strafarbeide i mindst 4 Aar eller endog, hvis Nogen omkommer, med Livsstraf.

§ 193.

Naar Nogen røver, stjæler, forfalsker, forvansker, forsætlig, uden at Pligt dertil opfordrer, ødelægger eller fordærver eller paa nogen Maade underslaar Krigsmagten tilhørende Ting under saadanne Omstændigheder, at han har burdet kunne indse, at derved kunde opstaa et Savn, som bevirker, at noget Krigsforetagende udsættes for Fare eller hindres, eller i Krigstid foraarages Mangel blandt Krigsfolket eller noget andet betydeligt Onde, anvendes, hvis Saadant indtræder, Strafarbeide i mindst 4 Aar. Ved en nærmere Bestemmelse af Straffen bliver at tage Hensyn til de Lovforskrifter, hvorunder den begaaede Forbrydelse efter sin øvrige Beskaffenhed henhører, og i intet Tilfælde bliver at paalægge mindre Straf, end disse Lovforskrifter medføre.

§ 194.

For Skjødesløshed i Bevaring af eller Opsyn med de Gjenstande, som nævnes i § 191, eller Forsømmelse med Hensyn til deres Frelse, naar de ere i Fare for at gaa tabte anvendes Fængselsstraf eller under skærpene Omstændigheder paa en Officer Embeds Fortabelse.

§ 195.

Den, som pantsætter, sælger, paa anden Maade afhænder eller underslaar Krigsmagten tilhørende, ham til Brug leverede Vaaben, Klædningsstykker, Hest eller andre Gjenstande, straffes med Fængsel. I Tilfælde af Gjentagelse eller under andre skærpene Omstændigheder, hvortil navnlig hører, at Tjenestehest afhændes, kan større Straf anvendes indtil Strafarbeide i 3 Aar.

Den, som fordærver eller forkommer Krigsmagten tilhørende Ting, der ere ham overleverede til Brug, eller mishandler Tjenestehest, straffes med Fængsel.

§ 196.

Den, som af Skjødesløshed fordærver eller forkommer de i § 195 nævnte Gjenstande, straffes med Fængsel i første Grad.

§ 197.

Den, som uden Bemyndigelse benytter eller tillader Andre at benytte de Krigsvæsenet tilhørende Bygninger, Fartøier,

Heste eller andre Gjenstande, straffes med Fængsel. Dog kan en Officer, naar saadan Brøde begaas i egennyttig Hensigt eller iøvrigt under skærpene Omstændigheder, dømmes til Embeds Fortabelse.

§ 198.

Den, som ryger Tobak eller iøvrigt uden Nødvendighed kommer med Ild paa Steder, hvor Krudt eller deslige ildfængende Gjenstande opbevares, eller ulovlig eller uforsigtig omgaaes med Ild eller med Ting, der lettelig frembringe Ild, paa Krigsfartøi, Værft, i Tøi- eller Forraadshuse eller paa andre Steder, hvor stor Ulykke eller betydelig Skade for Krigsvæsenet kan forvoldes af Ild, straffes med Fængsel.

12te Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

§ 199.

De brugelige Disciplinarmidler maa af de dertil Berettigede iland kun benyttes som Uddannelsesmidler for Krigsmændene, saasom Ompudsning for den, der har pudset slet eller forsømt at pudse, Efterøvelse, Arbeide eller anden Tjeneste udenfor Orden for den, der har viist Mangel paa Flid, Inddragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brændevin, forsaavidt saadanne Drikkevarer leveres, for den, der har gjort sig skyldig i deres Misbrug, og skal i saadanne Tilfælde Disciplinarmidlets Anvendelse kunne træde istedetfor en ringere Grad af Arrest, naar Omstændighederne tale for at lade Sagen være afgjort dermed. I Krigsskibe paa Togt kan af Skibschefen uden Dom anvendes de i Flaaden brugelige Disciplinarstraffe, nemlig Indskrænkning i Fritid og Forøgelse af Arbeide, Extratur til Rors, paa Post, ved Exercits eller ved Logning, Skibmanding, Pudsning, Rengjøring, Bakstørn og andre lignende Smaaarbejder, som Enhver efter sin tjenstlige Stilling ombord benyttes til, endvidere Inddragelse uden Godtgjørelse af Vin eller Brændevinsration.

Uden Dom kan af de dertil Berettigede anvendes følgende af de i denne Lov omhandlede Straffe: Irettesættelse, simpel Arrest, ensom Arrest, Arrest i Bøien, mørk Arrest, mørk Arrest

paa indskrænket Kost og simpelt Fængsel paa Vand og Brød. Paa samme Maade kan der anvendes Bøder af indtil 40 Kr. for saadanne Forseelser mod de borgerlige Love, for hvilke ogsaa Krigsmænd straffes med Bøder, jfr. § 40, 2, og som kunne afgjøres uden Dom.

Simpelt Fængsel paa Vand og Brød maa kun paalægges i indtil 10 Dage, og de andre Arreststraffe skulle holdes indenfor en Grændse af tilsvarende Strenghed, jfr. § 44. Ombord i Krigsskibe paa Togt kan der dog anvendes Straffe, der ikke overstige simpelt Fængsel paa Vand og Brød i 20 Dage. Iøvrigt blive de Regler, som i denne Lov ere givne om ovennævnte Straffe, ogsaa at følge, naar de anvendes uden Dom, og ved Straffenes Udmaaling de i denne Lov indeholdte Forskrifter at iagttage.

Fængsel paa Vand og Brød maa kun ikjendes af Jurisdiktionschefer og de Befalingsmænd, der have samme arbitrære Straffemyndighed som disse, samt af Skibschefer; og uden Dom maa en Sag ikke afgjøres, naar den begaaede Forbrydelse enten maa betragtes som vanærende i den offentlige Mening eller medfører en lovbestemt Skærpelse af Straffen i Gjentagelsestilfælde.

Er Straf uden Dom tilkjendt i Felten eller ombord i Krigsskibe paa Togt, kan den Paagjældende ikke fordre Sagen henvist til Retten og derved hindre Straffens Fuldbyrdelse. Heller ikke kan han fordre Sagen henvist til Retten, naar Straffen uden Dom overhovedet kun er et af de foromtalte blotte Disciplinarmidler eller Irettesættelse. I andre Tilfælde kan han derimod undslaa sig for at modtage Straffen ved at henskyde sig under Rettergang.

De nærmere Regler om Straf uden Dom fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 200.

Kadetter og andre saadanne unge Elever i en militær Skole ere for Forseelser imod Forskrifterne om Orden, Lydighed, Agtelse imod Foresatte, Tjenestegang og andre Forskrifter, der have Hensyn til deres Uddannelse, undergivne de Straffebestemmelser, som Kongen giver for Undervisningsanstalterne, og disse Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse, naar Flaadens Officers- og Underofficersskoler gjøre Tjeneste tilsøs.

§ 201.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1881, og fra samme Tid ophæves saavel alle i Krigsartikelsbrevene indeholdte som ellers for Krigsmagten givne Straffebestemmelser.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 7de Mai 1881.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

N. F. Ravn.